

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 1T/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719011023
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Róbert Veterník
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2021:5719011023.25

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin v konaní pred samosudcom Mgr. Róbertom Veterníkom na hlavnom pojednávaní konanom na Okresnom súde Martin dňa 08.09.2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

S. W., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom mesto T., adresa na doručovanie písomností R. XX, X. Č..X, T.,

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- dňa 24.03.2019 v presne nezistenom čase medzi 02:30 hod a 03:00 hod. po tom, čo sa jeho priateľka I. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX, T., po krátkej dobe vrátila do Pilsner pub na Y. XX v T., z ktorého skôr odišla, pristúpila k obž. S. W., udrela ho do hlavy, na čo jej on obrátenou dlaňou dal úder do oblasti tváre, poškodená spadla na drevený stôl a drevenú lavičku, následne spoločne podnik opustili, čím jej spôsobil zranenia, a to porušenie mäkkých štruktúr okolia pravého oka a podkožný krvný výron jeho okolia, pričom sa jednalo o ľahké, nezávažné poranenia, ktoré nemajú charakter ťažkej ujmy na zdraví a uvedené poranenia nebránili poškodenej v obvyklom spôsobe života, pričom tieto si vyžadovali kľudový režim bez fyzickej záťaž,

t e d a

- dopustil sa fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe blízkej,

č í m s p á c h a l

- prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

podľa § 364 ods. 2 Tr. zák. s prihladnutím na ust. § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. na peňažný trest vo výmere 350,-€ (tristopäťdesiat eur).

Podľa § 57 ods. 3 Tr. zák. obž. S. W., nar. XX.XX.XXXX, ustanovuje pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) mesiace.

Oproti tomu sa podľa § 285 písm. a/ Tr. por.

o s l o b o d z u j e s p o d o b ž a l o b y

prokurátorky Okresnej prokuratúry Martin pod č. 2Pv 166/19/5506 zo dňa 13.09.2019, doručenej Okresnému súdu Martin dňa 13.09.2019, pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- dňa 24.03.2019 v presne nezistenom čase približne o 03.00 hod. spoločne s jeho priateľkou poškodenou I. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T., W. XXXX/XX, prišli do svojho prenajatého bytu na ul. U. Č.. XX v T., kde niečo po 03.00 hod. jej vrátil osobné veci, ktoré jej časť cesty k bytu niesol, následne ako poškodená vyšla z kúpeľne a išla si ľahnúť do izby, vošiel za ňou do izby, vyzliekol sa donaha, prišiel k nej, chytil ju za nohy v oblasti kolien, povedal jej: „rozkroč nohy, ty kurva!“ a stiahol jej pyžamové nohavičky, ona začala plakať, a povedala mu: „za toto ťa udám!“ po tom, ako sa pokúsila brániť nohami ju opäť chytil za stehná, rozťahal jej nohy, pričom ona mala z jeho doterajšieho správania, ako aj zo správania z minulosti strach, obávala sa, že jeho agresivita sa bude stupňovať, preto sa mu podvolila, pri tom, ako ležala na chrbte, opakovane, najmenej dvakrát, vnikol do jej pošvy pohlavným údom, chcel pokračovať v súloží, avšak v tom čase bola telefonicky kontaktovaná matkou, ktorá prišla na miesto za prítomnosti polície, čiže k dokonaniu pohlavného styku nedošlo, keď zistil, že jej volala matka I. Š. U., nar. XX.XX.XXXX, sa pokúsil zlomiť jej mobilný telefón a jedenkrát ju udrel do tváre, I. Š. bolo následne poskytnuté lekárske vyšetrenie v UN Martin na Ortopedickej klinike, Úrazovej ambulancii a Pohotovostnej Gynekologickej ambulancii, uvedeným konaním spôsobil poškodenej I. Š. zranenia podľa znaleckého posudku znalca MUDr. I. X., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie chirurgia, a to pomliaždenie a podkožný krvný výron okolia pravého oka (pod okom), krvácanie pod vnútornú stranu bielka ľavého oka, pomliaždenie prednej strany hrudníka vľavo, jednalo sa o ľahké, nezávažné poranenia, ktoré nemajú charakter ťažkej ujmy na zdraví, pričom primeraná dĺžka liečby, PN a narušenia obvyklého spôsobu života je 4 - 6 dní, obmedzenie spočívalo v potrebe dodržiavania kľudového pohybového režimu bez fyzickej záťaže, v domácom prostredí, k inému obmedzeniu nedošlo,

I e b o

nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ō v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin podala na Okresný súd Martin pod sp. zn. 1T/31/2019 dňa 13.09.2019 obžalobu na obv. S. W. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že:

- dňa 24.03.2019 v presne nezistenom čase medzi 02.30 hod. a 03.00 hod. po tom, čo sa jeho priateľka I. Š., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom W. XXXX/XX T., po krátkej dobe vrátila do pohostinstva Pilsner pub na Ul. Y. Č.. XX v T., pristúpila ku nemu, udrela ho do hlavy, na čo jej on obrátenou dlaňou dal úder do oblasti tváre, poškodená spadla na drevený stôl a drevenú lavičku, po tom spoločne podnik opustili, I. Š. chcela ísť na adresu svojho trvalého bydliska k matke na ul. W. XXXX/XX, T., keď nechcel ísť, spoločne prešli do svojho prenajatého bytu na ul. U. Č..XX v T., kde niečo po 03.00 hod. jej vrátil osobné veci, ktoré jej časť cesty k bytu niesol, následne ako poškodená vyšla z kúpeľne a išla si ľahnúť do izby, vošiel za ňou do izby, vyzliekol sa donaha, prišiel k nej, chytil ju za nohy v oblasti kolien, povedal jej: „rozkroč nohy, ty kurva!“ a stiahol jej pyžamové nohavičky, ona začala plakať, a povedala mu: „za toto ťa udám!“ po tom, ako sa pokúsila brániť nohami ju opäť chytil za stehná, rozťahal jej nohy, pričom ona mala z jeho doterajšieho správania, ako aj zo správania z minulosti strach, obávala sa, že jeho agresivita sa bude stupňovať, preto sa mu podvolila, pri tom, ako ležala na chrbte, opakovane, najmenej dvakrát, vnikol do jej pošvy pohlavným údom, chcel pokračovať v súloží, avšak v tom čase bola telefonicky kontaktovaná matkou, ktorá prišla na miesto za prítomnosti polície, čiže k dokonaniu pohlavného styku nedošlo, keď zistil, že jej volala matka I. Š. U., nar. XX.XX.XXXX, sa pokúsil zlomiť jej mobilný telefón a jedenkrát ju udrel do tváre, I. Š. bolo následne poskytnuté lekárske vyšetrenie v UN Martin na Ortopedickej klinike, Úrazovej ambulancii a Pohotovostnej Gynekologickej ambulancii, uvedeným konaním spôsobil poškodenej I. Š. zranenia podľa znaleckého posudku znalca MUDr. I. X., znalca z odboru zdravotníctva a farmácie,

odvetvie chirurgia, a to pomliaždenie a podkožný krvný výron okolia pravého oka (pod okom), krvácanie pod vnútornú stranu bielka ľavého oka, pomliaždenie prednej strany hrudníka vľavo, jednalo sa o ľahké, nezávažné poranenia, ktoré nemajú charakter ťažkej ujmy na zdraví, pričom primeraná dĺžka liečby, PN a narušenia obvyklého spôsobu života je 4 - 6 dní, obmedzenie spočívalo v potrebe dodržiavania kľudového pohybového režimu bez fyzickej záťaže, v domácom prostredí, k inému obmedzeniu nedošlo.

Na konaných hlavných pojednaniach bolo vykonané dokazovanie prečítaním výpovedí obžalovaného z prípravného konania, keďže obžalovaný využil svoje právo a na hlavnom pojednávaní k veci odmietol vypovedať, prečítaním výpovedí svedkyne - poškodenej I. Š. z prípravného konania, keďže na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať, oboznámením dôkazu výsluchu svedkyne - poškodenej I. Š. z prípravného konania ako obrazovo-zvukový záznam, prečítaním výpovede svedkyne I. Š. U., nar. XX.XX.XXXX, keďže na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať, výsluchom svedkyne T. P., svedka G. O., svedka L. T. Š., svedka T. I. W., svedkyne W. U. V., svedkyne I. W., svedkyne T. L. L., svedka T. Y., tiež výsluchom znalca MUDr. I. X., znalca MUDr. L. R., vrátane nimi vypracovanými znaleckými posudkami, výsluchom znalca PhDr. Y. Š., PhD. a ním vypracovaným znaleckým posudkom, výsluchom znalkyne MUDr. H. X. a ňou vypracovaným znaleckým posudkom. Postupom podľa § 263 ods. 1 Tr. por. boli z prípravného konania prečítané výpovede svedkov H. R., Y. U., T. U., C. W., svedkyň N. X. a H. W., postupom podľa § 268 ods. 2 Tr. por. bol prečítaný znalecký posudok znalca MUDr. K. Š., PhD., postupom podľa § 268 ods. 2, ods. 5 Tr. por. bolo prečítané odborné vyjadrenie súdneho lekára MUDr. T. Y., PhD. a jeho výpoveď, vyjadrenie, postupom podľa § 270 ods. 2 Tr. por. boli oboznámené obrazové, resp. obrazovo-zvukové záznamy ako dôkazy zabezpečené a vyhotovené vyšetrovacími orgánmi pri vyšetrovaní trestnej veci v prípravnom konaní, vrátane fotodokumentácie, fotodokumentácia ohliadky miesta činu v byte č. X na ul. U. XXX, fotodokumentácia ohliadky zranení na tele poškodenej zo dňa 24.03.2019, fotodokumentácia sms komunikácie mobilného telefónu poškodenej a jej matky, sms komunikácia poškodenej, postupom podľa § 269 Tr. por. boli čítané a oboznámené ako listinné dôkazy zápisy o dychových skúškach i s prepočtom, nákresy obvineného trasového charakteru, poskytnuté informácie k telefónnym číslam a k ich užívateľom, potvrdenie o vrátení jedného kusa pyžamových nohavičiek poškodenej, zápisnica o ohliadke miesta činu, vyjadrenia s pripojenou mapou a zdržiavaním sa v rámci pohybov motorového vozidla V. O. P. R. T., lekárske správy, ambulantné záznamy, žiadanky o vyšetrenia, sprievodné listy poškodenej, záznam OR PZ OKP Martin z 24.03.2019, potvrdenie o návšteve školy P. W., priebežná správa probačnej a mediačnej úradníčky so záznamom a vyjadrením poškodenej, lustrácia v centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov, lustráciou v GP SR, lustráciou v súdnom systéme, v systéme ZVJS, odpisom z registra trestov.

V súlade s ustanovením § 284 ods. 2 Tr. por. i s použitím analógie, bol obžalovaný upozornený na možnosť aj iného trestnoprávneho posúdenia tej časti skutku v obžalobe, na ktorý tiež bolo zamerané dokazovanie, a ku ktorému boli vykonávané dôkazy vo vzťahu ku konaniu obžalovaného S. W. v pohostinstve Pilsner pub voči poškodenej, jeho priateľke I. Š., nar. XX.XX.XXXX s možnou úpravou skutku, ktoré mohlo byť posúdené ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., čím sa tak mohol dopustiť fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a taký čin spáchal na chránenej osobe - osobe blízkej, pričom obhajcovia a obžalovaný z tohto dôvodu nežiadali odročenie hlavného pojednania, za účelom poskytnutia lehoty na prípravu obhajoby, a po zistení, že procesné strany nemali žiadne iné návrhy na doplnenie dokazovania, bol súdom ustálený skutkový a trestnoprávny stav veci tak, ako je uvedené aj vo výrokovej časti tohto rozsudku s dospením súdu k záveru, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe vo vzťahu k jeho konaniu v pohostinstve Pilsnerpub voči poškodenej, jeho priateľke I. Š., nar. XX.XX.XXXX dňa 24.03.2019, v presne nezistenom čase medzi 02:30 hod. až 03:00 hod., čin spáchal spôsobom popísaným vo výrokovej časti tohto rozsudku, čím spáchal prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. súčasne rozhodol o treste, vo vzťahu však k skutku, ktorý je taktiež súčasťou výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý sa vzťahoval k prokurátorkou žalovanému zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., ho spod obžaloby oslobodil podľa § 285 písm. a/ Tr. por., lebo nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Obžalovaný S. W. urobil vyhlásenie o nevine, žiadal, aby sa vykonalo celé dokazovanie vo vzťahu k tvrdeniam uvedeným v obžalobe. Na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a k veci odmietol vypovedať s tým, že žiadal, aby sa prečítali jeho výpovede z prípravného konania, ku ktorým sa aj vyjadril, potvrdil a pridrižoval sa ich. V podstate vypovedal, že v sobotu podvečer 23.03.2019 prišiel

za poškodenou pred jej bytový dom, kde býva, rozprávali sa o vzájomnom probléme, ktorý mali deň predtým, udobrili sa a dohodli sa, že si pôjdu spolu večer sadnúť, čo sa aj stalo a išli do podniku T. v Martine - Priekope aj s C. W., kde sa k nim pridala T.B. U.. Bola dobrá nálada, popíjali alkohol. Poškodená I. Š. mala už dosť vypité, povedala mu, že má „na to chuť“, zavolała taxík, do ktorého spoločne s T. U. sadli, cestou vysadili z taxíka Mariána a on s poškodenou išli do podniku Panter Strojár, v taxíku ich viedol T. Y.. Boli aj v podniku Panter Strojár. Obsluhovala ich spoločná známa, každý tam mal svojich známych, nezdržali sa však tam dlho, lebo podnik bol skoro prázdny. Pred podnikom Strojár, z ktorého odišli, stretli spoločné známe Luciu a Paulu, ktorým povedal, že idú do Kozla. S poškodenou sadol do taxíka a presunuli sa do podniku Kozel. Pred Kozlom sa stretli znova s Luciou a Paulou. V podniku si objednali pitie, zistil, že poškodená nesedí s Luciou a Paulou, pýtal sa, kde šla, zistil, že išla domov. Ostal v tom, že na neho zabudla, bál sa, či znova nemá to svoje „alkoholické okno“, ktoré už zažil, vie, že ich mala viac. Snažil sa ju neúspešne kontaktovať smskami. Pri odchode z tohto podniku sa zastavil pri stole so známymi ľuďmi, ktorých pozná aj poškodená, prisadol si k ich stolu, išlo o spoločnosť troch žien a jedného muža. Po krátkom rozhovore s nimi dostal tri údery do hlavy, z čoho ostal prekvapený a v šoku sa otočil, zbadal poškodenú I. Š., ktorá sa vrátila naspäť do Kozla, nadávala mu, preto ju udrel do tváre opačnou časťou pravej ruky, na čo stratila balans, zatackala sa a spadla na drevené sedenie a drevené stoly, ktoré boli uložené cez úzku uličku vedúcu popri parkete k baru. Poškodená na to sedenie dopadla zadnou časťou tela, následne sa postavila. V tejto časti už pri výsluchu pred sudcom v prípravnom konaní vypovedal inak, keď uvádzal, že jeho útok na poškodenú, keď ju udrel do tváre, predchádzalo jej správanie spočívajúce v tom, že keď bol pri stole, tak na neho z boku zaútočila tak, že mu dala facku a preto reagoval tak, ako reagoval, a jej úder opätovoľ, poškodená spadla medzi stôl a lavicu, mohla sa udrieť na chrbte. Po tomto incidente sa s poškodenou začal hádať, bolo mu to však nepríjemné, preto sa ju snažil vyvieť von, aby si nerobili ďalšiu hanbu pred ľuďmi a vyšli von z podniku. I tu sa hádali, vykrikovali na seba, chcela to s ním skončiť, ísť domov. On ju chcel odprevadiť, lebo videl, v akom je stave. Z podniku Kozel išli krížom cez park medzi Kockou a Kozlom, niekoľkokrát spadla na zem, dvíhal ju zo zeme, padol jej aj telefón na zem s kabelkou. Celú trasu cez park sa hádali, obviňovali, vzájomne si nadávali, poškodená mala namierené k svojej matke a tak ju odprevadil až pred jej dom na ulici W. XX, kde sa ho pýtala, či ide domov. Jej to nebolo jedno, lebo sa asi bála, že sa vráti späť do Kozla. Rozhodla sa, že s ním pôjde k nemu do bytu na ulicu Severnú. Po príchode domov (U. XX) ju poslal do vane, videl však, že by nebola schopná sama sa umyť, mala problémy vyzliecť sa, pomohol jej, osprchoval ju, potom sa osprchoval aj on a ľahol si k nej nahý do postele, pričom zvyčajne spáva nahý. Tiež aj on mal vypité. Ako ležali, poškodená sa začala obliekať, povedala mu, že ide spať k mame, s čím on v žiadnom prípade nesúhlasil, že určite ju nepustí opitú o tretej hodine ráno krížom cez mestskú časť Sever. Nástojila však na tom, zobrala telefón a začala písať správy. Keď sa jej pýtal, čo to robí, povedala, že píše svojej mame ako jej ubližuje, na čo reagoval, že či je retardovaná, prečo píše somariny, na čo prestala písať a ľahla si naspäť do postele. Po niekoľkých minútach jej začal zvoniť telefón, povedala mu, že to je mama, mala ho zodvihnúť, tiež má pocit, že ho raz zrušila a potom niekoľkokrát zodvihla. On tomu nevenoval pozornosť, myslel si, že je to reakcia na správy, potom mu povedala, že mama je vonku, na čo vstal z postele a neveriacky otvoril dvere do bytu, odkiaľ videl na vchodové dvere do paneláku, videl tam stáť jej matku. Medzitým sa poškodená obliekla a vybehla za matkou von otvoriť jej dvere. Nestihol ani zareagovať, pretože vyšla z poza neho z bytu, zavrel naspäť dvere, keďže bol nahý, po pár sekundách však počul buchot na vchodové dvere, išiel otvoriť, myslel si, že niečo zabudla, za dverami však už stáli policajti, z čoho bol prekvapený. Videl, ako sa poškodená objíma s matkou a ako plačú. Poškodenú veľmi miloval, nikdy by ju nechcel znásilniť, alebo zbiť, to, čo sa stalo v Kozli, to ho mrzí a je mu to veľmi ľúto, svoj podiel na tom však mala z časti aj poškodená. Bližšie k popisu, ako padala poškodená po tom, ako ju udrel, uviedol, že padla v podstate medzi stôl a lavicu, teda zadnou časťou tela padla na hranu lavice a následne do priestoru medzi lavicu a stôl, podrobne to nevedel povedať, bolo tam „strašne“ veľa ľudí. Taktiež uviedol, že počas toho, ako prechádzali parkom, tak zakopla a spadla na kolená, ostala na štyroch, taktiež raz spadla nabok, ostala sedieť na tráve, prípadne padla na zadok. Väčšinu trasy z tohto podniku kráčala poškodená samostatne. Poukazoval na svoje vysvetlenie, že poškodená konala tak pre výpadok vedomia alebo pamäte, myslí si, že aj zabudla s kým prišla. K jej výpadkom pamäte, k tzv. oknu, uviedol, že už sa mu stalo, keď ju bral z práce, že mala dosť vypité a na druhý deň si vôbec nepamätala, ako prišla domov, ani, že boli na aute v Stráňavách, že vystúpila z auta pred Vrútkami, že si nechala mobilný telefón z práce. Stalo sa aj to, že okno mala, keď bola v Prahe, taktiež mala dosť vypité a na celý večer si nepamätala, nespomínala si ani, že stratila doklady. Poškodená pritom pila denné, najmä keď pracovala v podniku T.. Nikdy poškodenú nehodil o zem, nekopol ju, nedvíhal zo zeme za vlasy, nenarážal jej hlavu o lavičku, naopak miloval ju, chcel mať s ňou dieťa. Poprel, že by počas ich cesty k bytu na ulici W. XX, pred ním poškodená ležala na zemi a písala správy na mobile, nijakým spôsobom jej

nebránil ísť na ulicu W. XX, reálne tam aj boli, poškodená sa sama rozhodla, že ide s ním na ulicu U. XX. Voči akejkoľvek svojej partnerke v minulosti sa vždy správal tak, ako oni chceli, nepretláčal svoju vôľu v sexuálnej oblasti, prípadne inej oblasti života. Poškodená je žiarlivá, pomstychtivá, jeho expriateľke chcela zavolať, vynadať, ublížiť.

Svedkyňa - poškodená I. Š., nar. XX.XX.XXXX, na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať s poukazom na to, že by sebe, alebo osobám jej blízkym, mohla privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania v súvislosti práve s touto trestnou vecou, v ktorej mala byť vypočutá, nechcela odpovedať prípadne ani na kladené otázky, vyjadrila sa, že nebude vypovedať vôbec, žiadala opustiť pojednávaciu miestnosť a pojednávaciu miestnosť aj opustila.

Následne sa na návrh prokurátorky čítali jej výpovede z prípravného konania, oboznámený bol doslovný prepis jej zápisnice o výsluchu a taktiež obrazovo-zvukový záznam. V prípravnom konaní tak vypovedala, že jej vzťah s obžalovaným bol ako na hojdačke, stalo sa dvakrát, že ju predtým napadol, cítila sa úzko, sem-tam sa ho bála, dávala si pozor na to, čo povie a necítila sa bezpečne. Niekoľko krát sa rozhodla vzťah ukončiť, aj sa od neho odsťahovala, pretože ho však strašne milovala a vie, čo je to žiť s psychicky chorým človekom, pretože sama má brata, ktorý má ťažké psychiatrické diagnózy, nechcela obžalovanému ublížiť, ale myslí si, že mu ubližuje viac to, že je na slobode a že nie je liečený. Vo vzťahu k tomuto skutku sa pred ním pohádali, potom sa udobrili, dohodli sa, že pôjdu spolu von a 23.03. išli do podniku T., v ktorom predtým sama pracovala. Pili alkohol, vypila približne liter vína, po pol noci si zavolali taxi službu, ktorá ich odviezla do Kozel pubu, v Kozli si však toho veľa nepamätá, mala už v sebe veľa alkoholu, prišlo jej zle a podnik opustila bez obžalovaného. Keď prišla do bytu na ulici U. XX, doľahla na ňu starosť a strach o obžalovaného, rozhodla sa vrátiť späť do Kozla. Keď prišla do podniku, videla obžalovaného sedieť s jedným chlapom a dvoma ženami, zaučinkoval u nej alkohol a „vlepila mu“ za to, že sedí s inou ženou, facku, zvrtila sa a vytočená vybehla von z podniku. Obžalovaný išiel za ňou, nechápal, čo sa deje, nasledoval ju, keď odchádzala, hádali sa, vytýkal jej, že ho podvádza, obžalovanému „strihlo“, začal po nej ziapať, vulgárne sa vyjadrovať na jej adresu, sácal do nej, išli cez dopravné ihrisko k bytu na ulici W. XX. Medzi parkom a dopravným ihriskom ju hodil o zem, niekoľkokrát zdvihol za bundu a zhodil, popri tom jej nadával, vykrikoval, kopol do nej. Nevie akým činom, ale v tej rýchlosti dokázala mame napísať smsky, tie písala mame o 02:52 hod., aby volala rýchlo políciu, potom ďalšiu správu, že má ich adresu, ďalšiu správu, že ju strašne zbil a ďalšiu správu, že prosí o pomoc, toto bolo do jednej minúty. Keď obžalovaný zistil, čo mu aj povedala, že píše mame, lebo si myslel, že píše „idiotovi“, zdrapil ju za vlasy, povláčil po zemi ako handru, zodvihol za vlasy do vzduchu a otrieskal jej hlavu o lavičku. Hlasno plakala a kričala o pomoc, nikto jej však nepomohol, nikto nebol nablízku. Za lúpež berie to, že jej zobral kabelku, aby nemohla nikoho kontaktovať. Vybrala sa na adresu W. XX k mame, keď prechádzali okolo, nemohla ani zazvoniť, lebo nefunguje zvonček, tak sa zmierila s tým, že musí ísť na U. XX, nechcela dostať ďalšie údery. Celú cestu jej niesol kabelku, kráčala popri ňom, sem-tam do nej sotil. Ďalej uviedla, že keďže správu písala o 02:52 hod. a o 03:02 hod. až 03:04 hod. už boli u nich policajti a medzitým sa aj u nich čosi udialo, tak to mohlo trvať tá cesta od Kozmonautov na ulicu Severnú približne 5 minút. Keď prišli do bytu na ulici U. XX, tak jej bolo zle, nevládala sa však ani osprchovať, preto si ľahla do postele, niečo po nej kričal, vyzliekol si nohavice, trenky, tričko. Jej dal dole naraz nohavice aj pyžamové nohavice, strašne plakala, vedela, čo bude nasledovať a povedala mu, že ak to urobí, tak ho udá. Nebolo to násilne urobené, nezbil ju a ani nič, nebránila sa, lebo vedela, že keď sa bude brániť, tak si nepomôže a schytá ďalšie údery. Povedal jej, aby rozkročila nohy, že je kurva a vnikol do nej asi dvakrát. Strašne plakala a aj napriek tomu, že je to jej priateľ a mávala s ním trikrát denne sex, tak keď ju zmlátil ako žito, tak je pohlavný styk to posledné, čo od neho chce. Po dvoch vniknutiach sa dala nabok na pravú stranu, chcel ďalej pokračovať, v tom jej zazvonil telefón, nahlas povedala, že jej volá mama, on jej ho chcel silou-mocou zdvihnúť, nedovolila to však, hovor zrušila, začal jej nadávať, vytrhol jej telefón z ruky a v tom prišiel aj úder do tváre rukou, nie pästou. Telefón zvonil aj druhýkrát, zrušila hovor, zrušila aj tretí hovor. Počula klopanie policajtov a krik polície, obžalovaný holý otvoril políciu. Policajti ich zobrali, pýtali sa jej, čo sa stalo, snažila sa skôr rozprávať jej mama. Išli hneď na gynekologickú prehliadku, psychicky sa zrútila, nenašli u nej žiadne znaky násillia, čo aj potvrdila tým, že sa radšej nebránila, nenašli žiadne vnútorné poranenia mozgu, išlo len o vonkajšie poranenia s odporučeným kľudom. Mala monokel pod okom, na druhom oku podliatiny, na ľavom z vrchnej časti, na pravom z dolnej časti, na ľavom oku jej asi praskla žila, mala opuchnutú čelusť, narazené rebrá, škrabanec na ľavej ruke aj modrinu na ruke, škrabance aj modriny na vrchnej časti chrbta, hrču na temene hlavy a nad pravým uchom, celkové bolesti a psychické problémy. Zápisnicu o trestnom oznámení mala v rukách, čítala si ju aj doma, čítala si ju aj jej matka. Vie, že obžalovaný je od nej o 22 rokov starší. V mladom veku stratila otca, zamrzol, bol pod vplyvom alkoholu. Na ulici

Severnej bývali spolu, spávala tam skoro každý deň, málokedy sa stalo, že by spala u matky. V podniku T. sa k sebe chovali super, tešili sa na seba, chceli sex, milovať sa. V ten večer v podniku Strojár, resp. v klube Panther v Strojári neboli, taxikom z T. išli rovno do Kozla (Pilsner pub), pripustila, že môže mať okno - výpadok - z alkoholu, ani v Kozli si toho veľa nepamätá pre nadpriemernú konzumáciu alkoholu. Nespomína si, že by sa v Kozli rozprávala pri bare s jej kamarátkami. Po tom, ako mala popísať trasu z Kozla do bytu na ulicu Severnú, uviedla k tomu, čo si pamätá, koľko cesta trvala a či počas nej padala, že si trasu domov vôbec nepamätá. Ona sama meria 169 cm, váži 60 kg, obžalovaný je od nej o dosť vyšší a ťažší, fyzicky zdatný. K tomu, ako ju obžalovaný hádzal o zem, dával jej facky, kopance, prípadne ďalšie útoky uviedla, že tých hodení na zem bolo toľko, že by ich nikto nerátal, ani ona ich nerátala, mohlo ich byť tak 4 až 5, zakaždým sa nezdvihla sama, zdvihol ju obžalovaný násilne, chytil ju za vlasy, ťahal po zemi, zdvihol ju za hlavu, za vlasy a otrieskal jej hlavu o lavičku, kopol ju. Hádzanie o zem bolo väčšinou tak, že ju sotil, silnejšie zdrapil a hodil, dopad bol na chrbát a na hlavu, maximálne nabok. Keď jej opakovane udieral hlavu o lavičku, mohol ju držať za bradu, za sánku a udierať temenom hlavy. Sama tomu neverí, že stihla napísať sms správy matke po tom, ako ju na zemi sotil a padli jej veci na dopravnom ihrisku. Nepamätá si, že by ju v byte obžalovaný sprchoval. Po vyzvaní, aby bližšie popísala akt znásilnenia vypovedala, že strašne plakala už po ceste, nevládala sa brániť, pohnúť, rozprávať, prišiel za ňou do izby z pravej strany, ležala na ľavej strane postele, vyzliekol si nohavice, tričko, trenírky, jej vyzliekol nohavice naraz s pyžamovými, nekládla žiaden veľký fyzický odpor, iba dala nohy k sebe, ako ju vyzliekol zakričal nejakú nadávku, zdá sa jej, že to bolo „kurva“, chytil ju za kolená, roztiahol jej nohy a vnikol do jej vagíny svojím penisom, strašne plakala a dúfala, že príde policajti. Povedala mu, že ho udá, on jej vravel, že jej to neprejde, že mu to neurobí a ako vyšiel z nej von, dala sa na pravý bok nohami k sebe. V tom zazvonil telefón, rýchlo sa postavila z postele. Myslí si, že boli len dva zasunutia pohlavného údu, nešlo o rýchle vniknutia, nemala ani žiadne známky úplne násilného vniknutia. Jej otec zomrel tak, že po ceste domov zamrzol. V intímnom živote nepreferuje tvrdý a násilný sex, nie je v sexe dominantný typ. Sexuálny život s obžalovaným jej vyhovoval, nebolo to z jeho strany tvrdšie a násilnejšie. V minulosti mala intímny vzťah s H. R., nešlo o tvrdší intímny život. T. U. pozná, v minulosti bol súčasťou sexuálneho aktu, ktorý mali s obžalovaným pod vplyvom alkoholu, teda v trojke. Poprela, že by písala správy na mobile matke ako jej obžalovaný ubližuje, keď ležala v posteli v byte na ulici Severnej. Smsky písala, ale nie v byte na posteli, ale na dopravnom ihrisku, keď bola na zemi. V opitosti už mala okno asi 6x, pripustila, že ak je pravda a budú predložené dôkazy, že bola v Strojári, tak nevie, či má pripustiť, že mala aj teraz okno. Svedkyňa - poškodená I. Š., nar. XX.XX.XXXX bola v prípravnom konaní vypočutá ešte jedenkrát, a to v čase po vykonaní časti vyšetrovacích úkonov v prípravnom konaní, bola oboznámená so závermi znaleckého posudku z odboru psychológie vypracovaného znalcom PhDr. Y. Š., PhD. Pri tejto ďalšej výpovedi poprela, že by ju obžalovaný v Kozli udrel do tváre, že by spadla na drevený stôl a drevenú lavicu. Na otázku, či si pamätá okolnosti znásilnenia odpovedala, že „no, dá sa povedať, že áno“. Na svojej predchádzajúcej výpovedi určite nechce nič meniť, vypovedala ako sa to stalo, pamätala si to. Potvrdila, že si pamätala zariadenia, v ktorých boli len Maňanu, Kozel, Severnú, potom Kozel a vlastne naspäť Severnú. Vie že obžalovaný tvrdil, že boli v Strojári, od známych sa informovala, že v Strojári boli, potvrdili jej to, ona si to však nepamätá, nevie, prečo si to nepamätá. Na otázku, prečo si niektoré veci pamätá a niektoré veci nepamätá poukázala na výpadok pamäte, obžalovaný ju počas cesty obmedzoval na osobnej slobode, držal ju, ziapaľ po nej, mal jej veci, držal ju asi za ruky, bránil jej svojím telom, aby sa nedostala domov. Fyzicky sa cez neho nesnažila dostať, lebo by nedopadla dobre. Zmlátil ju cestou, potvrdila, že bola oboznámená s kamerovými záznamami a po konfrontácii s tým, že na kamerovom zázname keď kráča na Severnú ulicu, tak obžalovaný ide 2 - 2,5 metra pred ňou a na otázku, že ako ju vlastne kontroloval odpovedala, že „proste“ išla s ním, k obmedzovaniu osobnej slobody došlo na jedinom mieste, 2 - 2,5 metra za ním šla preto, lebo už vedela, že príde polícia, myslela si to, dúfala. Znova zotrvala na tom, že smsky písala na dopravnom ihrisku. V súvislosti so skutkom kontaktovala telefonicky aj matku obžalovaného, kedy jej ona volala s ospravedlnením za svojho syna, bolo jej to ľúto, rozprávali sa možno pol hodinu. Aj pri druhej výpovedi trvala na tej svojej prvej výpovedi, pamätá si ju, nechce k nej nič dodať.

Svedkyňa I. Š., nar. XX.XX.XXXX, matka poškodenej I. Š., na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a odmietla vypovedať z dôvodu, že by svojou výpoveďou mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe, alebo svojmu príbuznému v priamom rade, chcela opustiť pojednávaciu miestnosť, nechcela vypovedať ani na otázky.

Následne na návrh prokurátorky bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania. V nej vypovedala, že s obžalovaným sa pozná asi od leta 2018, vedela o jeho kriminálnej minulosti a aj napriek tomu, že bol priateľský, mala obavy z jeho vzťahu s jej dcérou. Nepáčilo sa jej, že si jej dcéra našla byt do prenájmu

na ulici U. XX, plakala, prosila ju, aby si byť nebrala, aby zostala bývať doma. Nikdy nebola svedkom konfliktu medzi obžalovaným a jej dcérou. Od svojej dcéry vždy vyžadovala, aby sa jej ozývala, písala jej správy, mala stále obavy o jej život. Dňa 23.03.2019 išla jej dcéra s obžalovaným von, predtým boli pohádaní, bolo jej to preto divné. O 23:50 hod. jej dcéra písala, že spí u obžalovaného. O 02:52 hod. jej prišli 4 správy v jednu minútu a to „Mamina, volaj rýchlo políciu. Na našu adresu. Strašne ma zbil. Pomoc prosím“. Volala políciu, nahlásila napadnutie, utiekala k dcérinmu bytu, telefonovala jej, nedvíhala však. Keď prišla, nikto jej neotváral. Keď znova volala dcére, tak jej povedala, že má prísť pred vchod, že už ide von. Videla, ako sa otvorili dvere na byte, nahý obžalovaný jej dcéru vysotil s kabelkou dole schodmi a za sebou zabuchol dvere. Potom išli na políciu, dcéra išla na vyšetrovanie. Keď boli na chodbičke u policajtov, pýtala sa dcéry Lenky, že čo sa vlastne stalo, nestihla jej nič riadne povedať, len to, že „ešte ma aj znásilnil.“ O celej udalosti sa potom dozvedela až od dcéry. Od dcéry sa dozvedela, že obžalovaným už bola napadnutá aj predtým, čo jej však predtým nehovorila. Vypovedala, ako jej dcéra z minulosti hovorila, že napríklad prišli večer domov, išli sa osprchovať, obžalovanému sa však zdalo, že bola veľmi krátko v sprche, za čo ju zvozil, raz jej v noci volala s plačom zo Žiliny, že nasadla do vlaku, nevedela však kde ju vlak zaviezol, prišiel po ňu obžalovaný, vynadal jej, zakazoval jej veci, rozbil jej pri jednom incidente telefón. Dcéra jej vravela, že sa k obžalovanému vracia, lebo sa ho bojí, aby jej neublížil, alebo niekomu z blízkych, mala sa aj vyjadriť, že „nech ma už konečne zahrdúsi, nech máte pokoj aj vy, teda celá rodina“. Veľmi to prežívala. Predtým prežívala veľmi to, že jej sestru manžel zaškrtil, zomrela v rukách násilníka. Dcéry sa zastala, keď uviedla, že napriek jej značnému ovplyvneniu alkoholom (v čase tvrdeného skutku obžalobou), nejavila známky opitosti. Potvrdila, že jej dcéra rozprávala o tom, ako ju obžalovaný ťahal na dopravnom ihrisko, obítkal ju o lavičku, o zem, vytrhol jej vlasy a potom ešte dodala to, že „a ešte ma aj znásilnil“. Dcéra jej nepovedala, ako malo prebehnúť znásilnenie. Jej dcéra sa ohľadom obžalovaného zdôverovala kamarátke P. Čo sa týka času v súvislosti s používaním telefónu uviedla, že správy od dcéry Lenky jej prišli o 02:52 hod., o 02:53 hod. volala na políciu a priateľovi, priateľovi volala o 02:59 hod., keď už bola na križovatke Jilemnického a Kozmonautov pri kostole, následne volala o 03:02 hod. (zmeškaný hovor) na začiatku cesty ulice Severnej, volala dcére Lenke, o 03:03 hod. volala obžalovanému, potom volala o 03:04 hod. (zrušený hovor) dvakrát dcére. S dcérou potom volala medzi 03:08 hod. až 03:10 hod., boli to tri hovory, nevie však, ktorý jej zodvihla, dcéra jej mala sms správy posilať nie z ich bytu, ale cestou po incidente domov blízko pri jej dome (dome svedkyne), pritom čas potrebný na prejedenie od domu svedkyne k bytu na Severnej, keď uteká, je možno 5 minút. Dcéra Lenka jej v súvislosti s týmto skutkom nespomínala, že by mala tzv. okno vplyvom požitia alkoholu.

Svedkyňa T. P. na hlavnom pojednávaní odmietla k veci vypovedať, využila tak svoje právo nevypovedať a to z dôvodu, že svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní by mohla poškodiť sebe, mohla by si svojou výpoveďou spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, pritom vie, v akej veci má vypovedať a pamätá si aj, že bola vypočutá v prípravnom konaní, žiadala opustiť pojednávacie miestnosť, ktorú aj opustila. Na návrh prokurátorky bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania, v ktorej v podstate vypovedala, že je najlepšou kamarátkou poškodenej I. Š., pravidelne sa stretávali, rozprávali sa o všetkom, aj o intímnych veciach. Vie o vzťahu poškodenej I. Š. s obžalovaným. Poškodená jej volala, povedala jej, že bola na polícii, že obžalovaný ju zbil a že sa ju pokúsil znásilniť, teda, že keď prišli domov, tak obžalovaný chcel sex a ona (poškodená) nechcela a tak si to vydobyl násilím. Či k sexu došlo, to si už nepamätá, neskôr osobne jej hovorila, že k pohlavnému styku došlo. Opísala jej priebeh toho, čo sa všetko stalo, že boli na diskotéke, cestou domov, že ju zbil, mal ju udrieť o lavičku, hodiť ju, a keď prišli domov, tak to pokračovalo. Taktiež jej povedala, že cestou stihla informovať mamu sms, alebo telefonátom, a keď prišli domov, tak chvíľu na to prišli policajti. Povedala jej aj, že sa obžalovaný pokúšal, snažil o sex, ale prišli policajti a preto to doma netrvalo dlho. Na poškodenej videla zranenia, mala monokle, napuchnuté celé líce, narazené rebrá, nemohla sa poriadne ani hýbať. Bil ju cestou domov a aj doma, päšťami, hodil ju o lavičku, uderil a že ju aj kopol. Poškodená jej povedala, že mala vypité, povedala jej aj, že cestu domov si pamätá, nepamätala si kvôli požitému alkoholu niektoré časti z toho večera. Obžalovaný môže merať okolo dvoch metrov a vážiť okolo 100 kg, poškodená I. Š. môže merať okolo 168 cm a vážiť okolo 60 kg, obžalovaný je mohutný chlap. Bližšie vypovedala, že poškodená jej vravela o tom, ako ju udieral do hlavy - oči, ústa a sánka, do rebier, ťahal ju a šklbal ju za vlasy, malo sa to stať cestou domov na U. XX, keď išli z Kozla. Potvrdila, že pred svojím výsluchom kontaktovala poškodenú, stretli sa aj osobne pred výsluchom. Poškodená I. Š. má čas od času určite rada tvrďší a násilnejší spôsob sexu, nevie o skupinovom sexe, ani o tom, že by to mala mať v trojke. Kým s poškodenou robila v Maňane, videla ju častejšie požívať alkohol, videla ju aj „na šrot“. Poškodená jej uviedla, že z danej noci má výpadky vedomia. Nepamätá si, že by jej poškodená spomínala, že cestou domov by ju obžalovaný nutil niekam

ísť inam. Poškodená je veselá, bláznivá, mladá baba plná života. Vo vzťahu k bitiu poškodenej u nich doma (u obžalovaného a poškodenej) nevie, či útok na poškodenú pokračoval, nejaký fyzický násilný kontakt tam bol, nevie to však konkretizovať.

Svedok G. O., policajt, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že boli zavolaní k bytu na ulici Severnej, kde ich čakala matka poškodenej, volala ich pre nejaké problémy jej dcéry s priateľom. Z bytu oproti vchodovým dverám vybehla poškodená, otvorila im vchodové dvere bytového domu. Poškodená plakala, bola s ňou zlá komunikácia. Obžalovaného i poškodenej sa pýtali, čo sa stalo. Na hlavnom pojednávaní si to už nepamätal a pridržiaval sa toho, čo povedal v prípravnom konaní. Určite sa pýtali, čo sa malo stať, ten obsah si už nepamätá, obžalovaný nerobil problémy. Nepamätá si, či na poškodenej videl stopy násilia. Je možné, že poškodená javila známky požitia alkoholu. Nepamätá si, či mu oznamovateľka, teda matka poškodenej, uvádzala, že poškodená mala byť znásilnená, obdobne tak je to aj u poškodenej. Bol konfrontovaný so svojou výpoveďou z prípravného konania, kde okrem iného vypovedal, že bol vyslaný na ulicu Severnú, keďže volala matka poškodenej, že jej písala dcéra sms, že ju mal priateľ zbiť, že sa nachádzajú obidvaja v byte. Poškodená im povedala, že jej priateľ jej zobral telefón a nechcel ju pustiť z bytu von, mal ju zbiť, nevie si spomenúť, či na mieste povedala, že ju znásilnil, vie, že to povedala na oddelení. Oznamovateľka, teda matka poškodenej, im povedala, že jej dcéru mal zbiť jej priateľ (obžalovaný). Či na mieste plakala poškodená nevie. K tejto výpovedi svedok na hlavnom pojednávaní uviedol, že poukazuje na čítanú výpoveď, keďže si to určite vtedy pamätal lepšie i to, že, keď vypovedal, že matke dcéra písala sms, že ju mal priateľ zbiť, na oddelení poškodená povedala, že ju znásilnil. Potvrdil, že s poškodenou bola veľmi zlá komunikácia. Obžalovaný sa správal normálne, nebol agresívny, išiel s nimi v kľude, potvrdil aj tú časť svojej výpovede, kde vypovedal, že obžalovaný bol predvedený na políciu, lebo mal poškodenej obmedzovať osobnú slobodu, mal ju zbiť.

Svedok PhDr. T. Š., policajt, na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v byte určite neboli na zákroku, boli privolaní, až keď došlo k ozrejmieniu, že malo dôjsť k spáchaniu trestného činu, malo dôjsť k znásilneniu. V kontakte boli s poškodenou až na polícii a to, čo uviedla, je obsahom ich záznamu, ktorý je súčasťou spisu a pamätá si to tak, ako je to v tomto zázname spísané. Nevie povedať, nemôže vylúčiť, že by poškodená bola s matkou v kontakte na vyšetovačke, alebo na polícii. Od tej doby mal množstvo zákrokov a preto poukazuje na záznam, ktorý spísali. Poškodená mala byť s obžalovaným v Kozli, kde jej malo prísť zle, mala odísť domov, potom sa vrátiť do Kozla, mať výstup s obžalovaným, ktorého napadla, došlo k žiarlivostnému napadnutiu v Kozli, lebo obžalovaný mal byť v spoločnosti iných žien, cestou z Kozla si mali vymieňať názory, pri tom mala byť napadnutá, mala chcieť ísť najskôr do bytu k matke, potom však išli do bytu na Severnú, mal jej zobrať nejakú kabelku s vecami i mobil a kľúče, ktoré jej nechcel dať. Po príchode na byt ju mal vyzliecť a vykonať proti jej vôli súlož. Opýtal sa poškodenej aj, či sa bránila, s plačom povedala, že to je bezpredmetné, aby sa proti nemu fyzicky bránila vzhľadom k jeho fyzickým dispozíciám. Súlož mala trvať pár minút, maximálne 5 minút. Pamätal si aj to, že poškodená im vravela, že takéto niečo sa malo stať s obžalovaným aj v minulosti, mal sa jej za to ospravedlňovať a ona si mala myslieť, že sa polepší. Keďže sa to stalo znova, rozhodla sa to riešiť. Počas cesty z Kozla domov mala písať matke smsky, ako ju napadol a prosiť ju o pomoc, bolo ich niekoľko, počas súložu jej mal zvoníť telefón a práve toto tiež, že jej volala matka, malo viesť k ukončeniu súložu. Trval i na tom, že súlož mala trvať niekoľko minút, teda do 5 minút, trvá na tom preto, lebo im to uvádzala sama poškodená. S poškodenou boli v nemocnici, závery gynekologického vyšetrenia nekomentovala. Nepamätal si, ako mal obžalovaný a či reagoval na to, že poškodená mu dala facku v Kozli. Pamätal si, že zháňali kamerové záznamy, že boli minútové rozdiely, nesedeli časy, bol aj na previerke výpovede poškodenej, kde sa tieto časy dávali do súvislosti, tiež pohyb písaní sms.

Svedok Mgr. I. W., policajt, vypovedal, že s kolegom boli s poškodenou až na policajnom oddelení a to pre podozrenie, že poškodená bola napadnutá. Poukázal taktiež na záznam, ktorý s kolegom spísali, mali odvtedy iné zákroky, aj podobné veci. Nepamätá si, či u poškodenej boli nejaké zranenia. Pamätal si, znova poukazujúc na záznam, že poškodená s obžalovaným mali byť spolu s podniku Maňana, potom sa mali presunúť do Kozla, kde mala ich zábava vyvrcholiť nejakým konfliktom, žiarlivostnou scénou, kde mal byť obžalovaný v spoločnosti iných žien, na čo poškodená reagovala tak, že mu dala facku, mala odísť z podniku, za ňou mal ísť obžalovaný spolu na ulicu Severnú cez dopravné ihrisko. Počas tohto malo dôjsť k osočovaniam, napádaniam zo strany obžalovaného, mal ju hodiť na lavičku, mala padnúť, mala písať smsky, kontaktovať mamu a tá políciu. S poškodenou boli ma ošetrení v nemocnici, poškodená im uvádzala, že malo dôjsť v byte k násilnému pohlavnému styku, že sa mu nebránila, bála sa ho, mala strach, nesnažila sa s ním preto zápasiť. Potvrdil, že záznam s kolegom písali na základe toho,

čo im uvádzala poškodená, nemôžu si vymýšľať, preto na tomto zázname trvá. Smsky mala poškodená posilať matke ešte z dopravného ihriska, alebo z jeho okolia, pamätá si, že o párovaní časov s kamerami polemizovali, je otáznne, či to mohlo sedieť, tvrdenia poškodenej boli v podstate rovnaké, stála si za svojím, vystupovala suverénne, normálne, bez zaváhania a to, čo sa týka aj previerky jej výpovede. Vo vzťahu k predchádzajúcemu spolužitiu poškodenej s obžalovaným im uviedla, že to nebolo prvýkrát, že sa to už malo stať predtým, teda podobná schéma, že mala byť nasilu súlož, tiež pri tom plakala, ale kvôli tomu, že ho ľúbi, že ho má rada, že sa jej ospravedlnil, tak to neriešila. Teda už pred týmto skutkom mala byť znásilnená, pokiaľ si pamätá dobre, malo to byť rok pred tým.

Svedkyňa W. U. V. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že sa z počutia a šírenia rečí dozvedeli, že sa malo stať niečo medzi poškodenou a obžalovaným, že mala byť bitka a znásilnenie. O bitke sa dozvedela od samotnej poškodenej, ktorá jej telefonovala, o znásilnení jej však neverela nič. K bitke malo dôjsť niekde na ceste zo Severu domov, že jej mal obžalovaný trieskať hlavu o lavičku, čo ďalej jej mal ešte robiť si už nepamätá. Keď s ňou telefonovala po skutku, tak jej poškodená nepovedala nič o znásilnení, vravela jej len o bitke. V telefonáte sa poškodená stále vyzvedala, že či jej pôjde svedčiť, čo však ona odmietla. S obžalovaným mala predtým vzťah, žili spolu, bol to normálny vzťah, fungovali normálne, nemali žiadne problémy, poškodenú poznala z Maňany, kde spolu robili, popíjali tam, vrátane poškodenej. V súvislosti s tým, čo jej poškodená tvrdila o tej bitke a o jej priebehu, tak poškodenej povedala, že jej neverí. Po jej konfrontovaní s jej výpoveďou z prípravného konania, kde v podstate vypovedala, že poškodená stále od nej chcela vedieť, čo chce na polícii vypovedať, vravela jej, že jej trieskal hlavu o lavičku asi 10x, na čo jej už vtedy povedala, že keby jej dvojmetrový chlap udrel hlavu o lavičku, tak že by to neprežila, hovorila jej, že mala narazený hrudník, opisovala, že ju zbil, jej to však nesesedelo, lebo chodila bez problémov medzi ľuďmi, stretávala sa s mužmi, ďalej povedala, že ju znásilnil, na čo jej povedala, že to je blbosť, neopisovala jej to však, ako k tomu malo dôjsť, hovorila jej, že ju to mrzí, vravela poškodenej, že o čom ich tu chce presvedčiť a na to, keď jej povedala, že ak sa s obžalovaným chcela rozísť, tak sa s ním mala rozísť normálne a nie takto, tak na to jej už nič nepovedala. K tejto čítanej výpovedi svedkyňa uviedla, že to je už tomu dva roky dozadu, už si to nepamätá, zlieva sa jej to, keď jej bolo čítané, že vypovedala, že jej poškodená povedala, že ju znásilnil, nepamätá si už, čo jej vravela o hrudníku, určite si to vtedy lepšie pamätala, keďže to bolo skôr, v súvislosti s jej konfrontovaním s ďalšou časťou jej výpovede z prípravného konania, kde vypovedala, že s poškodenou často pili alkohol v Maňane a to aj keď neboli v práci, poškodená chcela mať všetko pod kontrolou, pila dosť, víno pila na litre, bolo vidno, že je opitá, že sa jej lesknú oči, no neodpadávala, netackalo ju, tak k tomuto na hlavnom pojednávaní potvrdila, že na poškodenej niekedy bolo vidno, že pila alkohol, niekedy nie. Myslí si, že poškodená jej volala preto, lebo sa bála, že keby ju kontaktujú k výpovedi, tak by nevypovedala v prospech poškodenej, keďže mala s obžalovaným normálny vzťah. Boli tiež spolu na oslave po skutku, boli tam samé baby, poškodená sa tu správala normálne, bavili sa, hrali hry, popíjali. A ak sa vyjadrovala na tému mužov, tak nič negatívne, nič zlé. Poškodená pridávala fotky na instagram. Počas jej vzťahu (svedkyne) s obžalovaným žili spolu aj intímne, nikdy nemali násilný intímny život, nikdy sa neprejavoval agresívne.

Svedkyňa I. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s kamarátkou Paulínou sa pred Strojárom stretli s obžalovaným a poškodenou, ktorí sadali do taxíka. Stretli sa aj pred Kozlom. Poškodená s obžalovaným boli v Kozli, pristavili sa pri nich. Poškodená sa potom zdvihla a odišla, bola pod vplyvom alkoholu, v bare sa s ňou rozprávala. S kým sedel obžalovaný si nepamätá. Neregistrovala, že by sa po odchode poškodená znova vrátila do Kozla, vie však, že ju registrovala kamarátka L. L.. Nevie o tom, že by v Kozli došlo k fyzickému konfliktu medzi obžalovaným a poškodenou. S obžalovaným nemá skúsenosť, že by bol násilnícky. Po konfrontovaní svedkyne s časťou jej výpovede z prípravného konania, kde vypovedala, že sa s poškodenou rozprávala o tom, že sa k obžalovanému znova vrátila, keď jej to vravela bola opitá, plietol sa jej jazyk, správali sa k sebe normálne, k čomu na hlavnom pojednávaní uviedla, že si to lepšie pamätala v čase výpovede. Potvrdila, že v Kozli je vždy veľa ľudí a aj tam bolo dosť ľudí.

Svedkyňa Mgr. L. L. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že s I. W. chceli ísť do Strojára, pri východe stretli obžalovaného s poškodenou, ktorým vraveli, aby tam nešli, že tam nikto nie je, že idú do Kozla. Každý svojím taxíkom išli do Kozla, pred vchodom do Kozla sa navzájom stretli. Prišli aj k baru, I. W. sa rozprávala s poškodenou, ktorá povedala, že chce ísť domov a sama odišla. Nevie povedať s kým tam obžalovaný zostal, ale pri bare boli ľudia, v Kozli bolo veľa ľudí. Poškodená pila alkohol. Po nejakom čase sa znova v bare stretla s poškodenou. Nebola svedkom incidentu medzi obžalovaným

a poškodenou, s poškodenou sa stretli pri odchode s I. W. z Kozla. Počula, že sa niečo malo stať medzi obžalovaným a poškodenou, neverila tomu, počula, že doma začala vyvádzať a zavolala na neho policajtov. S obžalovaným nikdy nemala problém, nikdy nemala pocit, že by bol nebezpečný, nebála sa ho. To, že je hlučný, je jeho prejav. Vie, že poškodená prišla za obžalovaným s tým, že chce ísť domov, čomu sa ešte obžalovaný divil. Dodala, že pri ich odchode, keď sa míňali s poškodenou, tak si na nej všimla uplakané oči. V Kozli bolo dosť ľudí keď s I. W. odchádzali z Kozla, odchádzať mohli medzi 02:30 hod. až 03:00 hod.

Svedok T. Y. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že vlastní V. O., kde robil aj dispečera. Prijal telefonickú objednávku od poškodenej, aby ich odviezol z Maňany, tak sa aj stalo, do auta nasadol aj T. U., ktorý však po chvíľke vystúpil. Počas jazdy v taxíku do Strojára bola normálna komunikácia, veselá, rozprávali sa, zabávali, bola dobrá atmosféra, bolo na nich evidentné, že sa idú ďalej zabávať. Odviezol ich do Strojára, poskytol k tomu aj GPS v súvislosti s jazdou. Vedel o tom, že obžalovaný s poškodenou spolu chodia, počas jazdy boli pripití.

Znalec MUDr. I. X. na hlavnom pojednávaní potvrdil správnosť a úplnosť podaného znaleckého posudku ním vypracovaného, nevidel dôvod ho meniť ani dopĺňať, predniesol ho tak, ako bol vypracovaný a jeho obsahom spisu. K popísaným zraneniam uviedol, že poškodená dňa 24.03.2019 utrpela pomliaždenie a podkožný krvný výron okolia pravého oka (pod okom), krvácanie pod vnútornú stranu bielka ľavého oka, pomliaždenie prednej strany hrudníka vľavo. Išlo o ľahké, nezávažné poranenia nemajúce charakter ťažkej ujmy na zdraví. K mechanizmu ich vzniku uviedol, že išlo o minimálne dva údery päťou do oblasti tváre a jeden úder do oblasti ľavého hrudníka. Jednoznačne sa dá vylúčiť mechanizmus kopancami, eventuálne ťahaním za vlasy a údermi hlavou o hranu lavičky tak, ako to je zdôvodnené v znaleckom posudku MUDr. L. R., z ktorého znaleckým názorom ohľadom mechanizmu vzniku zranení sa plne stotožňuje. Primeraná dĺžka liečby, práceneschopnosti a narušenia obvyklého spôsobu života je 4 až 6 dní, obmedzenie spočívalo v potrebe dodržiavania kľudového, pohybového režimu, bez fyzickej záťaže v domácom prostredí, k inému obmedzeniu nedošlo. Na hlavnom pojednávaní navyše na otázky procesných strán vypovedal, že v súvislosti s odpoveďou na otázku mechanizmu vzniku zranení, vychádzal z popisu zranení, kde bolo konštatované zranenie oboch očí, teda muselo ísť minimálne o dva údery a vzhľadom k popisovaniu zranení v oblasti ľavého hrudníka, muselo ísť o ďalší jeden úder. Jednoznačne vylúčil spôsobenie zranení kopancami, ťahaním za vlasy, údermi hlavy o lavičku, neboli k tomuto zaznamenané také známky násillia, pritom ťahanie za vlasy nezanecháva stopy, zranenia a monokel pod okom najpravdepodobnejšie vznikol úderom päťou do tejto oblasti. Keby došlo k úderu hlavy o lavičku, tak by boli aj iné stopy zranenia. Intenzita násillia nebola umožňujúca spôsobenie vážnejších zranení, išlo o ľahké, nezávažné poranenie, nie vždy pri tomto musí byť vystavená práceneschopnosť, prípadné jej vystavenie sa nemusí zhodovať s dĺžkou liečby, záleží to od charakteru výkonu práce. Pokiaľ bola čašníčka tak ide o posúdenie, či mohla obsluhovať s monoklom. Pomliaždenie prednej strany hrudníka vľavo vychádzalo zo zdravotnej dokumentácie poškodenej, ktorú mal k dispozícii, nemusia byť pri ňom známky typu odrenín, hematóm. uvedené sa zisťuje aj reakciou pacienta na tlak, bolestivosť pri vyšetrení. Dobrý pacient to vie aj fingovať, toto poranenie však bolo banálne. Vo vzťahu ku krvácaniu pod vnútornú stranu bielka ľavého oka rovnako uviedol, že vychádzal zo zdravotnej dokumentácie poškodenej a to isté platí aj vo vzťahu k pomliaždeniu a podkožnému krvnému výronu okolia pravého oka (pod okom). Nepamätá si na obsah spisu, ktorý mu bol predložený, nie je možné posúdiť jednoznačne, či mohlo alebo nemohlo dôjsť k pomliaždeniu prednej strany hrudníka vľavo pádom, nedá sa to však vylúčiť. V prípade poranenia ľavého oka išlo o podspojivkový krvný výron vo vnútornej časti bielka oka, teda nemohol toto zranenie spôsobiť alkohol, nedá sa však vylúčiť, či takýto krvný výron nemala aj deň-dva predtým. Pojmy krvný výron a krvácanie sú to isté. Pravdepodobnosť zranenia mechanizmu vzniku poranenia oka typu monokel mohla byť aj taká, ako ho popisoval obžalovaný, teda úderom do tváre v rámci popisu deja obžalovaným. Nie je možné, aby jedným úderom došlo k poraneniu oboch očí. K obžalobnému tvrdeniu o údere opačnou stranou dlane, teda chrbátom ruky, vo vzťahu k ním (znalcom) popísaným zraneniam uviedol, že si to nevie predstaviť, aby takýmto mechanizmom došlo k poraneniu oboch očí. Na hlavnom pojednávaní bolo znalcovi umožnené, aby nahliadol do spisu v častiach ohliadky zranení na tele poškodenej a zranení poškodenej zachytených fotodokumentčne, ku ktorým uviedol, že vidno na nich tzv. monokel, podkožné krvácanie dolnej časti okolia oka, vidno aj vo vnútornej strane ľavého oka drobný hematóm, vidno na chrbte pravej strany hrudníka nejakú stopu, ktorú nevie identifikovať ani s ľavým predlaktím. Po údere nemusí byť hneď vidno monokel, ten sa rozvinie za pár hodín po zakrvácaní, zrejme je aj to, že ďalšia kontrola poškodenej u chirurga nebola. Predpokladá, že fotky vznikli v ten istý deň, ako je popisovaný skutok, niekoľko

hodín po tom, následne vidno jednoznačne krvácanie do oblasti ľavého oka. V súvislosti s predloženými fotodokumentačnými dôkazmi znalec uviedol, že tieto predtým k dispozícii nemal, prvýkrát ich vidí až na hlavnom pojednávaní. Nepamätá si, v akej verzii mu bol vyšetrovací spis predložený. Potvrdil, že fotografie mu mali byť poslané, zišli by sa mu pri vypracovaní znaleckého posudku a je škoda, že fotografie k dispozícii nemal.

Znalec MUDr. L. R. na hlavnom pojednávaní potvrdil správnosť a úplnosť ním podaného znaleckého posudku, nemal dôvod sám ho meniť ani dopĺňať, tak ako bol vypracovaný, bol aj prednesený s poukazom na to, že poškodená bola ošetrovaná na ortopedickej klinike dňa 24.03.2019 dvakrát, pričom sú tri záznamy od troch lekárov. Pri vyšetrení uviedla, že zranenia jej mal spôsobiť v noci jej priateľ. Zistené boli objektívne nálezy: začervenanie v oblasti vnútornej strany ľavej skléry oka, krvná podliatina okolo očnicová vpravo - pod pravou očnicou - infraorbitálne, palpačná bolestivosť do oblasti pravej sánky (údaj nie je objektivizovaný žiadnym lokálnym nálezom), palpačná bolestivosť za rohom mandibuly (sánky) vľavo, bez opuchu, bez hematómu, hybnosť v TMK bez deficitu (údaj nie je objektivizovaný žiadnym lokálnym nálezom, dokonca objektívny nález je vylúčený), palpačná bolestivosť retroaurikulárne vpravo (za pravou ušnicou), s prítomnou kontúziou (vyklenutie o veľkosti 0,5 x 3 cm), skelet bez krepitu, algia (bolestivosť) distálnych rebier vľavo ventrálne vpredu, minimálny opuch, bez krepitu a podkožného emfyzému, bez hematómu, dýchanie auskultačne v norme (údaj nie je objektivizovaný žiadnym lokálnym nálezom), akékoľvek poranenia v oblasti krčnej chrbtice, chrbta a rúk, nie sú vo vyšetrení zo strany poškodenej spomínané a ani nie sú lekárom objektivizované. Ďalej znalec uviedol, že poškodená uvádza vo výpovediach pomerne brutálne útoky obžalovaného, opakované zhodenia na zem, ťahanie za vlasy po zemi a to niekoľko metrov, dotiahnutie k lavičke a vyzdvihnutie za vlasy na lavičku s minimálne 3x udretím hlavy o operadlo lavičky, opakované údery do oblasti tváre a hlavy a kopance do oblasti hrudníka a útoky tak, že ju „prehádzal cez ihrisko“. K tomuto znalec konštatoval, že vyšetrením u poškodenej v súvislosti s predmetným incidentom, neboli zistené žiadne poranenia, ktoré by svedčili pre takýto mechanizmus úrazu, pričom pri ťahaní za vlasy vzniká drobné až rozsiahle vytrhnutie vlasových korieňov s následným opuchom celej oblasti a zakrvácaním s typickým klinickým obrazom, takýto nález však nebol zistený, vo vzťahu k dvom úderom o hranu lavičky uviedol, že v zázname z výpovede poškodenej táto ukazuje, že obžalovaný ju uderil o hranu operadla lavičky v záhlaví vpravo a vzadu, ale keď ukazuje, ako k tomu malo dôjsť, nevie sa dostať do takej polohy, nevie ju ukázať, pritom v objektívnom náleze lekárov sa poranenie vo vlasovej časti hlavy nenachádza. Vo vzťahu k opakovaným kopancom do oblasti hrudníka poukázal na to, že poškodená bola oblečená v ľahkom oblečení, prípadné kopance do hrudníka by jednoznačne i pri menšej intenzite zanechali lokálne opuchy a podliatiny na hrudníku typického charakteru, resp. by mohlo dôjsť až k zlomenine rebier, čo rovnako nebolo diagnostikované. Záverom k tomuto uviedol, že na základe lekárskeho objektívneho vyšetrenia poškodenej v deň úrazu možno jednoznačne konštatovať, že nie je žiaden objektívny nález, ktorý by z hľadiska znaleckého dokazovania svedčil pre mechanizmus útoku obžalovaného tak, ako to popisuje poškodená. Zranenia sú takého charakteru, rozsahu a lokalizácie, že potvrdzujú možný mechanizmus ich vzniku tak, ako to udáva obžalovaný, teda úderom do tváre a následným pádom dozadu. Zranenia u poškodenej tak, ako sú objektivizované, možno označiť za ľahké, bez nutnosti liečby a ovplyvnenia bežného spôsobu života, z hľadiska viac kozmetického ako zdravotného možno akceptovať liečbu a prípadnú PN v trvaní 4 až 5 dní. Na hlavnom pojednávaní navyše na otázky procesných strán uviedol, že pri vypracovaní znaleckého posudku mal aj fotodokumentáciu. Poukázal na incident, ktorý bol v krčme (Kozel), kde bol úder a poškodená následne padla a všetko ostatné je popisované ako incident v inom priestore, teda neskôr cestou domov, pričom ide o dva mechanizmy. Lokalizácia zranení je v dvoch oblastiach, na oku, čo je typické pre úder „spak ruky“, pri tomto je typické, že dôjde k zakrvácaniu v oblasti očí, čo je aj popísané, a druhou vecou je, že druhý nález je za ušnicou, čo je veľmi nepravdepodobné, aby to vzniklo priamym úderom, pretože inak by sa mäkké štruktúry okolo museli nejak poškodiť. Poukázal na potvrdenie vo vzťahu k zraneniam pádom dozadu. Je objektivizované, že nevyplýva, že by došlo dvakrát k úderu do oblasti očí. Vo vzťahu k obom očiam poukázal na jednoznačný nález na ľavo. Potvrdil, že úder bol chrbtom ruky, lebo keby bol pästou, bolo by poškodené aj lícne okolie. Znalec sa oboznámil aj s fotodokumentáciou k ohliadke zranení na tele poškodenej a zranenia poškodenej, k čomu uviedol, že v zdravotnom náleze je opísané začervenanie ľavej strany a hematóm na pravej strane tak, ako je to aj na fotkách, pričom nález na ľavej strane nie je taký, aby svedčil o tom, že by to bol samostatný úder. Bolo to možné jedným úderom, nemôže povedať jednoznačne, že by to boli dva údery, lebo to by vyzeralo úplne ináč, tak ako vpravo, tak by to muselo vyzerieť aj vľavo, pritom nič nevedie k tomu, že by to bolo tak, že by úderov bolo viac. Vo vzťahu k začervaniu vnútornej oblasti ľavej skléry oka uviedol, že nejde o vnútorné krvácanie, ide o vonkajšiu reakciu na akýkoľvek inzult v oblasti oka, kedy dôjde k začervaniu,

príčom to nejde o priamy náraz. Začervenanie je len reakcia vonkajších častí na nejaké podráždenie, napríklad, keď niekomu niečo padne do oka a to samozrejme nie je trauma, teda začervenanie nie je traumatický nález, traumatickým nálezom by bolo zakrvácanie. Začervenanie nie je zranenie, ale je to reakcia v tej oblasti na nejaký inzult, podráždenie. Znalci MUDr. L. R. bolo umožnené opätovne na hlavnom pojednávaní sa oboznámiť so znaleckým posudkom znalca MUDr. I. X. vrátane jeho výpovede na hlavnom pojednávaní, k čomu znalec MUDr. L. R. uviedol, že u znalca MUDr. I. X. došlo k najčastejšej chybe, ktorú znalci robia, a to, že si pretransformujú diagnózu uvedenú v náleze na svoj obraz a potom s tým pracujú. Ide o to, že znalec MUDr. I. X. udáva, že išlo o zakrvácanie do spojiviek ľavého oka, čo v celom náleze ale nie je uvedené, pritom ide o začervenanie. Aby išlo o úraz, musí byť pôsobenie vonkajšieho násillia, teda nie z vnútra toho človeka, musí dôjsť k bezprostrednej zmene a tiež, že zmena nemôže byť spôsobená, vzniknúť ináč, ako násillím. Začervenanie môže vzniknúť „tisícimi“ spôsobmi, nie je to však úraz. Úraz by musel byť vtedy, keby pôsobiace násillie roztrhlo cievky a tým by vzniklo zakrvácanie, v čom je zásadná chyba znalca MUDr. I. X., ktorý si to pretransformoval na zakrvácanie, pričom to nie je nikde napísané. Ak by pracoval s tým, že v prvých diagnózach sú nejaké nálezy, ktoré nie sú kompatibilné s tým, čo je napísané, tak musí uviesť to, že tie diagnózy, ktoré sa tam uvádzajú, sú technického rázu, teda že si lekár vyberie z diagnóz, ktoré sú predurčené, kvôli tomu, aby bol výkon poisťovňou zaplatený a tak sa stáva, že negatívny nález sa musí nejakým spôsobom označiť, aby ten výkon, ktorý lekár urobí, bol zaplatený, lebo ak nenapíše nič, tak mu ho nezaplatia. Preto sú aj tieto diagnózy uvedené, znalec však musí vychádzať z objektívneho nálezu, teda z toho, čo lekár popíše. V danom prípade nie je popísaný ani nález na tom oku v zmysle traumy a nie je popísaný ani nález na hrudníku v zmysle traumy pôsobenia vonkajšieho násillia, preto ten znalec zobral a vlastne aj z toho vychádzal, že dal akože dva údery päšťou, čo bolo zásadnou chybou. Znalec MUDr. L. R. poukázal i na to, že inak vyzerá, keby išlo o úder päšťou a tiež, že lokalizácia na pravú stranu je netypická a nevie si ani predstaviť ten mechanizmus, ako by to vzniklo, keď sú dvaja a tiež, že sama aktérka (poškodená) popisuje, že dostala úder do oblasti pod pravé oko rukou, ale ako bol vedený úder, to presne uviesť nevie, myslí si však, že päšťou to nebolo. Ani sama poškodená neuvádza, že by dostala päšťou do oblasti tváre. To, že vlastne sú zranené hlbšie položené časti oka a nie okolie oka, vylučuje jednoznačne úder päšťou, a aj keby bol druhý úder do toho oka, tak by to muselo byť niekde inde, ako keby natrhnutie spodiny a zakrvácanie. Záver znalca MUDr. I. X. o tom, že muselo ísť o dva údery vyplýva z toho, že nesprávne stanovil diagnózu zakrvácania a že si začervenanie pretransformoval na zakrvácanie, čo nie je to isté. Päšťové nálezy vyzerajú úplne inak, aj keď je to slabší úder, obyčajne mäkké štruktúry nie sú zasiahnuté vnútri oka a ak je úder väčší, tak obyčajne dôjde aj k zlomenine nosa, nejakých častí, vtedy je výraznejší nález. Tu síce došlo k porušeniu mäkkých štruktúr, ktoré zakrváčali, nie je tam však žiadny charakter toho, že by pôsobenie sily bolo hmoždné. Poškodená nebola obmedzená výzorom ani pohybom očí, ani videním, ani ničím, na čo by bol dôvod nejakej práceneschopnosti. V prípade nejakého úderu do oblasti hrudníka, by muselo byť v nálezovej časti popísané minimálne ako nejaký opuch, ktorý by musel byť popísaný rozmerovo v rámci určitej miery lokalizácie, číselnej, toto však v danej veci nie je, nevie preto potvrdiť žiadny nález, ktorý by na hrudníku bol. To, že poškodená uvádza bolesti, je jej subjektívny názor, ktorý však ako znalec nevie objektivizovať. Neboli zistené žiadne známky toho, čo poškodená popísala, že bola kopaná aj do hrudníka, že bola vlečená alebo niečo také. Preskúmal všetko, snažil sa to preskúmať čo najjasnejšie, nič viac mu však z toho nevyšlo. Záverom s určitosťou vylúčil, že by išlo o dva údery. Na fotografii vidno zakrvácanie na hornej časti v podstate nosa, nejde o očný oblúk, hornú hranu ľavého nosa, čiže ak sa berie do úvahy úder, tak ten vznikol naozaj tak, čo vyplýva aj z mechanického hľadiska, keď poškodená stála a urobí sa pohyb, teda úder skôr na pravú stranu ako na ľavú, tak lokalizácia je prijateľná a hánky urobia svoje aj na horných častiach, čo je prijateľné. Keby bol aj druhý úder, tak musia byť aj niekde inde ekvivalentne ako na ľavej strane, tak aj na pravej strane, nie je však objektívny žiadny nález, ktorý by svedčil o dvoch úderoch, nález skôr vylučuje dvojité úder.

Znalec PhDr. Y. Š., PhD. na hlavnom pojednávaní potvrdil správnosť a úplnosť ním podaného a vypracovaného znaleckého posudku vrátane jeho výpovede, tieto boli i prednesené a opätovne sa na ne odvolal, poukázal na ich správnosť a úplnosť. Zúčastnil sa ako znalec obidvoch výpovedí svedkyne - poškodenej I. Š.. K posúdeniu jej intelektových schopností a osobnostnej štruktúry uviedol, že kapacita inteligencie poškodenej je v hornej časti intervalu pásma priemeru, jej osobnosť má extrovertovaný temperament, je spoločenská, má normálne, resp. skôr vyššie sebavedomie, je hedonistická, impulzívna, so sklonom k opozicionizmu s mierne zvýraznenou črtou paranoidy. Poškodená je vo všeobecnosti schopná správne vnímať, zapamätať si a reprodukovať vzniknuté javy a vonkajšie podnety. Interpretačné procesy poškodenej boli v čase skutku pravdepodobne zmenené krátkodobými výpadkami lucidity vedomia, z čoho možno uzatvárať na spornú vierohodnosť jej

svedeckej výpovede na udalosti v predpokladanom čase skutku, resp. skutkov. Za bežných okolností nemá sklony k skresľovaniu vnímaných skutočností, k dopĺňaniu medzier pamäti neskutočnými prvkami, či k prezentácii neskutočných, vymyslených dejov. Poškodená je málo sugestibilná, málo ovplyvniteľná inými osobami (ak sa neberie do úvahy konkrétne správanie v rámci opozicionizmu). Svedkyňa - poškodená počas vyšetrenia vyjadrila kontinuálne negatívne hodnotenie obžalovaného od začiatku vzťahu až do času vyšetrenia a napriek tomu ju paradoxne priťahoval a udržiavala s ním intímny vzťah. Nezaznamenal objektívne postihnuteľné zmeny psychického stavu poškodenej svedkyne, ktoré by príčinne súviseli s konaním obžalovaného. Poškodená má myslenie logicky správne, z kvalitatívneho hľadiska je katarívne (emóciami ovplyvňované) a nedisciplinované. Z hľadiska kompetencie klinickej psychológie poukázal na spornú vierohodnosť svedeckej výpovede poškodenej k skutočnostiam, ktoré sa mali odohrávať v čase približne od polnoci do pol štvrtej ráno inkriminovaného dňa. Poškodená je primárne zaujatá emocionálnymi prejavmi druhých osôb voči nej, v segmente reaktivity má erotické i explicitné sexuálne signály vysoké. Vyšetrením u poškodenej nebola zaznamenaná traumatická emocionalita v zmysle zvýšenej emocionálnej a vegetatívnej instability, úzkosti alebo depresie, naopak, markery úzkosti a depresie sú u nej mimoriadne nízke, prítomné sú u nej známky fóbie, iracionálneho strachu, ktoré však majú korene v dávnejšej minulosti. Vo vzťahu ku konštatovanej ľahko zvýraznenej paranoidite z psychopatologických relevantných čít znalec poukázal u poškodenej na nadmerne subjektívny výklad reality, čo má okrem iného presah aj do oblasti interpersonálnych vzťahov. K opakovanej výpovedi poškodenej ešte zo 17.07.2019, pri ktorej bol znalec tiež prítomný, uviedol, že ak by aj zotrvala na svojej pôvodnej (prvej) výpovedi s priamym poukazom aj na to, že si pamätá okolnosti jej znásilnenia, znalec opätovne uviedol, že sa jeho znalecký posudok a závery nemenia a na otázku, či je možné, že znalcom spomínaný palimpsest mohla mať aj v čase, keď malo dôjsť k jej znásilneniu obžalovaným, znalec uviedol, že ak raz máme preukázanú poruchu lucidity vedomia (palimpsest), nevieme určiť presne, ktorú časť si môže pamätať, a ktorú časť si nemôže pamätať, nedá sa to meritórne stanoviť že odvtedy dovtedy, ale samotná prítomnosť takejto zmeny vedomia spochybňuje vierohodnosť svedeckej výpovede k tomuto skutku. Je predpoklad, že poškodená si poskladala z fragmentov, ktoré si pamätá „svoj“ príbeh, ktorému verí a tento má pre ňu charakter nevyvrátenosti. Na vznik alkoholického okienka nie je potrebný spánok, tento s ním vôbec nesúvisí, zmena lucidity (jasnosti) nezávisí od zmien vigility (bdelosti). Paranoidita znamená, že je to poznanie, ktoré je odchýlne od objektívnej skutočnosti, paranoidný je taký, ktorý je s nadmerným podielom subjektivity a subjektivita vždy skresľuje realitu. Znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že ku konštatovanému opozicionizmu ide o to, že ide o vrtošivosť, snahu oponovať, čo je dané aj u poškodenej, u dospelých jedincov je to nepriaznivý fakt. Pri opozicionizme je človek ťažko predvídateľný a je ťažké predpokladať, ako sa bude správať pri nejakej životnej situácii. Vzťah medzi poškodenou a obžalovaným bol rýchlo oscilujúci. U poškodenej konštatovanej črte paranoidity uviedol, že ide o poznanie iné, než by malo byť v skutočnosti, pritom takýto človek postupuje v zmysle logiky, t. j. nie je hlúpy. Paranoidita je stav, kedy výklad javov je nadmerne subjektívny, keď vkladá skutočnosti, ktoré nezodpovedajú realite. U poškodenej uvedené nie je vyvážené, jej stav reality je posunutý, takýto človek postupuje v zmysle logiky, ale z nesprávneho východiska. Na paranoidite je zlé to, že takýto človek je nevyvrátené presvedčený, že to je tak, ako tvrdí, aj keď to tak v skutočnosti nie je a aj keď sa mu to vyvráti, aj tak je o tom nevyvrátené presvedčený. Ak poškodená je „už v hre ona“, teda v danej konkrétnej situácii, tak došlo u nej k interpretačným procesom v čase skutku tak, že tieto boli zmenené krátkodobými výpadkami lucidity vedomia, z čoho možno uzatvárať spornú vierohodnosť jej svedeckej výpovede tak, ako to už uviedol. Poškodená si vyskladala príbeh z fragmentov, ktorý podopíňala a tomuto príbehu verí. U poškodenej dochádza k skresľovaniu vtedy, keď je osobne na tom motivovaná, pritom sa hnevala na obžalovaného a znovu dal znalec v tejto súvislosti poukaz na to, že spomienky mala vyskladané z fragmentov a ich dopĺňania, a to je pre ňu nevyvrátený príbeh. Poškodená je nestála, nezrelá. Znalec ďalej uviedol, že v súvislosti s jeho zistením u poškodenej a paradoxom jej vzťahu s obžalovaným, kedy ho charakterizovala na jednej strane ako nebezpečného človeka, ale súčasne sa pri ňom cítila bezpečne, pritom išlo medzi nimi o tzv. súperenie v dominancii, ktorú mali obidvaja, ich vzťah na jednej strane hodnotil ako viac pozitívny, na druhej strane však bolo aj negatívne hodnotenie u poškodenej a to tzv. ex post, teda v čase vyšetrenia a nie v čase tvrdeného skutku. Vykonanými testami vyšetrení u poškodenej poukázal na to, že u poškodenej je jednou vecou to, čo hovorí a druhou vecou je, že to, čo hovorí, by sa malo prejaviť aj v tom, aké to má dôsledky, teda tieto dve veci pri vyšetreniach by mali hrať spolu dokopy, ale u poškodenej dokopy nehrajú. Nezistil u poškodenej negatívne vplyvy konania obžalovaného na jej psychiku, okrem momentálneho hnevu, iné však nič. Inak povedané, to, čo líči poškodená, by sa malo prejaviť vyššími markermi v zmysle depresie, úzkosti, citovej zraniteľnosti, čo však u nej nie je. Nie je možné vyjadriť sa k percentuálnej miere špecifickej vierohodnosti, táto buď je, alebo nie je zachovaná a u poškodenej

špecifická vierohodnosť vôbec nie je zachovaná. V súvislosti s poruchou lucidity vedomia poškodenej nie je možné uviesť presné časy, ani ako dlho, kedy, v akom čase, v ktorom momente, bola táto porucha, preto uviedol časový interval (v čase približne od polnoci do pol štvrtej ráno inkriminovaného dňa). Pri poruche lucidity vedomia ide o diskontinualitu vedomia, kedy nie je možné povedať, z koľkých takýchto častí sa skladá a koľko z nich je dofabulovaných. Znalec nemá ako zistiť, či poškodená mala viackrát alkoholické okno, ale dá sa predpokladať, že to bolo viackrát.

Znalkyňa MUDr. H. X. na hlavnom pojednávaní uviedla, že vypracovala dva znalecké posudky, a to na obžalovaného v rámci vyšetrenia jeho duševného stavu a taktiež znalecký posudok v súvislosti s vyšetrením duševného stavu poškodenej, poukázala na jej výpoveď k nej, v celosti potvrdila ich správnosť a úplnosť, na ne sa odvolala.

K vyšetreniu duševného stavu obžalovaného zistila, že obžalovaný má abnormnú neharmonicky štrukturovanú osobnosť s črtami emočnej nestálosti a lability, impulzivity s nedostatočnou kontrolou, s črtami afektívnej lability (sklony k afektom zlosti, explozivity až agresivity) s rysmi nezdržanlivosti a sklonomi k disocálnym, protispoločenským prejavom, mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, jeho schopnosti rozpoznávacie boli intaktné, nenarušené a schopnosti ovládacie boli znížené v miere nepodstatnej v dôsledku účinku pozitívneho alkoholu. Chápe význam a zmysel trestného konania vo všetkých súvislostiach a dôsledkoch, nezistila u neho žiadne kvalitatívne zmeny psychických funkcií. V čase tvrdenej trestnej činnosti sa jednalo o poruchu správania v priebehu prostej formy opitosti, alkohol sa na konaní podieľal svojimi bežnými, na duševnú činnosť, prvkami, uvoľnením zábran, odtlmením pudovej oblasti a uľahčením. Jeho konanie nebolo chorobne motivované, nie je u neho indikovaná žiadna forma ochrannej liečby, zistená porucha osobnosti nie je charakterizovaná kvalitatívnymi zmenami psychických funkcií, je stavom stabilným, psychiatrickou liečbou neovplyvniteľná. V súvislosti s týmto znaleckým posudkom a vo vzťahu k protispoločenským sklonom u obžalovaného, vychádzala znalkyňa z údajov o jeho trestnej minulosti, zisteniach jeho problémov v školskom prostredí, v puberte, napriek jeho intelektovým schopnostiam, ktoré sú minimálne priemerné.

Vo vzťahu k znaleckému vyšetreniu duševného stavu svedkyne - poškodenej I. Š. znalkyňa u nej nezistila duševné ochorenie, zistila neharmonicky štrukturovanú osobnosť poškodenej, ktorá je emočne menej zrelá, senzitívna, s rysmi impulzivity, bola v stave opitosti. Nezistila kvalitatívne zmeny vnímania, myslenia, sú však prítomné pamäti, ktoré sú charakteru palimpsestu (tzv. alkoholové okienko), nezistila duševnú poruchu s kvalitatívnou zmenou duševnej činnosti. V sledovanej dobe boli jej rozpoznávacie schopnosti nenarušené, ovládacie schopnosti boli znížené v nepodstatnej miere v dôsledku účinku alkoholu na nervovú činnosť. Nezistila u nej syndróm závislosti na alkohole, ani na iných psychoaktívnych látkach. Znalkyni v rámci svojho popisu udalostí poškodená okrem iného uviedla, že v súvislosti s aktuálnou trestnou vecou sa to nikdy predtým nestalo, že by bol čo i len pri sexe vulgárny, stalo sa to prvýkrát, sexuálny život s obžalovaným popisovala ako pekný, páčilo sa jej to, nespomenula, že by v minulosti mal byť nejaký takýto atak (znásilnenie) zo strany obžalovaného v sexuálnej oblasti. Na hlavnom pojednávaní navyše uviedla, že poškodená je vo vzťahu k obžalovanému labilná, je to jej i základná črta, je nezrelá. Jej osobnosť pekne vyhodnotil znalec PhDr. Y., PhD., pri ktorého výsluchu bola prítomná. Uviedla, že u poškodenej je daná tzv. senzitívna vzťahovačnosť, t. j. dnes je to dobré a zajtra je to zlé. K vierohodnosti výpovede poškodenej sa nevie vyjadriť, poukázala práve na to, že toto je predmetom znaleckého dokazovania a výpovede znalca PhDr. Š., PhD. U poškodenej vo všeobecnosti nezistila skreslené chápanie reality, čo sa však týka konkrétneho činu, poškodená mala palimpsest. Poškodená si spomienkový plán dala ako fakt. Človek ako poškodená je senzitívny, vzťahovačný, impulzívny, dopracuje si to, teda ako keby domyslí to, čo nevie. Časová lokalizácia pravdepodobne nezodpovedala u nej realite, zamieňala si ju. Nie je možné sa vyjadriť k tomu, či sa výpadok pamäti v rámci vrátenia sa v spomienkach, či sa u nej vrátil alebo nie. U poškodenej boli dlhšie výpadky, kedy chýbajú niektoré veci, ktoré sú „korením“ reality, ale netrása sa kontinualita reality, teda myslenie nebolo celé narušené, ktoré však narušené bolo, nie je možné zistiť. Potvrdila, že u poškodenej zistila palimpsest, tento môže a aj nemusí vzniknúť po krátkodobom spánku, mohol byť pri ktorejkoľvek časti aj ďalej v rámci prejednávaného tvrdeného páchania trestnej činnosti. Uvedené je u poškodenej podporené jej senzitivitou, vzťahovačnosťou, osobnostnou danosťou. Nie je možné sa vyjadriť k tomu, koľko alkoholických okienok mala. Poškodená jej ako znalkyni uvádzala, že až do toho incidentu zo dňa 24.03.2019 a počas ich spoločného života, obžalovaný nebol sexuálne násilnícky, i pri konci vyšetrenia jej poškodená uviedla, že ho má rada, že mu chce pomôcť, mrzelo ju, že to takto skončilo. Poukázala na to, že je v skutočnosti náročné vykonať to, čo ona popisovala v rámci obranných mechanizmov, písania sms správ, poškodená to však tak uviedla.

Svedok H. R. vypovedal v podstate, že sa pozná s obžalovaným a aj s poškodenou I. Š.. S poškodenou mal voľný intímny vzťah. Cez víkendy vypomáha T. Y. v taxi službe V.. Vozieval aj obžalovaného s poškodenou. Vie, že v inkriminovaný večer ich viezol T. Y., ako majiteľ taxi služby. Nikdy nebol svedkom fyzického konfliktu medzi obžalovaným a niekým iným. Obžalovaný rozpráva hlasno, vie rozlíšiť situáciu, s kým sa bude baviť slušne a s kým nie. S poškodenou sa zoznámil v bare Mañana, bolo o nej verejne známe, že má rada chlapov a nemá problém užiť si život. Stalo sa, že s ňou ostal do záverečnej a vo fajčiarni došlo z jej strany k orálnemu styku, začali sa pravidelne stretávať. Poškodená mala rada rôzne drsné praktiky, ktoré vyžadovala, mala veľký sexuálny apetít a má za to, že znásilniť I. Š. je „ako utopiť rybu vo vode“. V intímnej oblasti mala rada brutalitu, chcela, aby ju škrtil, keď to urobil, tak sa opýtala, či je to všetko, čo dokáže až rozmýšľal (svedok), či je to normálne. Vie, že poškodená veľmi rada prijíme skupinový sex. Od poškodenej vie, že jej opitý otec umrzol v lese, napriek tomu veľa pila, sestru jej mamy zabil jej priateľ, brat poškodenej má nejakú chorobu, poruchu osobnosti. Poškodená, pokiaľ boli vo vzájomnom vzťahu, mala veľmi prudké zmeny nálad, hovorila mu, že ho ľúbi a za 30 sekúnd mu povedala, že ho nenávidí, že ju má nechať tak, odstrkovala ho. Bola buď úžasná, alebo divná, odmeraná, menila nálady. Bol svedkom toho, ako na oslave jeho najlepšieho kamaráta, poškodená urobila v strede podniku striptíz z ničoho nič, keď sa jej spýtal, či je štetka, postavila sa, sotila ho opakovane do dverí, trieskala ho rukami, nadávala mu, že je hajzel, povedala „neurobil si mi nič, ale ja to viem dopredu“. Na druhý deň mu povedala, že si nič nepamätá. Počas ich spoločného intímneho života si vyhotovovali fotografie aj videá, má ich a má o nich vedomosť aj poškodená. Poškodená pila denno-denne, užívali si zakaždým, keď mala vypité. Bez ohľadu na to, koľko mala vypité, sex vyžadovala rovnaký. Pri sexuálnom styku chcela, aby jej nadával do štetiek, kuriev, bola vulgárna, hovorila, jeb ma, trtkaj ma, chcela, aby ju priviazal o trám nad posteľou, prišlo mu to scestné. Nestalo sa, že by mal on chuť na sex a ona nie.

Svedok Y. U. vypovedal, že sa s obžalovaným a poškodenou pozná, robí v bare PanterClub Strojár. V inkriminovaný večer v tomto klube obžalovaného registroval, poškodenú nevidel, majú tam však viacero barov.

Svedok T. U. vypovedal, že pozná obžalovaného aj poškodenú, ktorá robila v podniku Mañana, stretli sa spolu v tomto podniku, aj v ten večer, bol tam s nimi aj C. W.. Obžalovaný pil pivo, možno aj niečo tvrdé, poškodená pila víno, približne 5 až 6 pohárov 2 dcl. Z baru odchádzali okolo 00:30 hod., poškodená s obžalovaným chceli ísť ešte niekde do klubu. Taxík V. ho odviezol domov, oni išli ďalej týmto taxíkom. Obžalovaný mal vypité, nebol však opitý, poškodená mala viac vypité. Obžalovaný je hlučnejší človek, dynamickejší, poukázal na jeho postavu, je to temperamentná osobnosť, má aj k tomu taký prejav. Nepamätá si, že by bol svedkom nejakého fyzického konfliktu medzi obžalovaným a niekým iným. Kamarátsky vzťah má aj k poškodenej. Po skutku sa stretol s poškodenou, ktorá bola so svojou matkou, táto však nechcela, aby sa s ním rozprávala, bola odmeraná. Jej matka mu začala rozprávať, že v jej rodine sa stalo nešťastie, že jej sestru usmrtil jej švagor. Myslí si, že nemohlo dôjsť k znásilneniu, lebo obidvaja mali vypité, žili v jednej domácnosti a poškodená po požití alkoholu bola sexuchtivá, čo vie z vlastnej skúsenosti, keďže mali opakovane s obžalovaným a poškodenou spoločný sex, ktorý iniciovala poškodená a aj vtedy bola pod vplyvom alkoholu. On sám mával s poškodenou opakovane nezáväzne sex, bez partnerského vzťahu. Ešte počas ich posedenia v podniku Mañana sa správali k sebe úplne prirodzene, nedošlo medzi nimi k ničomu, i keď poškodená, keď si vypije, tak má výkyvy nálad. Prejavovali sa tak, že chvíľu rozprávala normálne a niekedy vybuchla, začala slovné skákať do obžalovaného, občas do kamarátok, potom odišla a keď sa vrátila, tak sa zas správala normálne. Poškodená v oblasti sexu bola náruživá, na jej vek dosť neobvyklé, mala odžitý sex, rada to mala tvrdšie, plesnúť po zadku až do modra, mierne pridusiť, to sa jej veľmi páčilo, rada mala hlbokú fajku, v sexe bola otvorená a bez zábran, pri sexe mala rada ťahanie za vlasy, mala rada, keď sa používali vulgarizmy, vie, že mala viacerých sexuálnych partnerov, s ktorými nemala vzťah.

Svedok C. W. vypovedal, že pozná obžalovaného i poškodenú z podnikov a z diskoték. Potvrdil, že v ten večer spolu sedeli s obžalovaným i T. U., on však od nich odišiel domov. Obžalovaný popíjal alkohol, poškodená taktiež, bol prekvapený z toho, že mu každé kolo stíhala. Obžalovaný s poškodenou sa k sebe správali normálne, nehádali sa, naopak, zdalo sa mu, že práve, keď obžalovaný odišiel, tak poškodená sa ho začala dotýkať na nohách, pri rozkroku, mal to za sexuálne návrhy, ktoré mala na neho aj verbálne. Pýtala sa ho, či s ňou nechce ísť na hotel, na čo povedal, že nie, že ide domov, chcela ešte prísť za ním domov. Keď sa obžalovaný vrátil k stolu, tak sa začala k nemu správať, ako keby sa nič

nestalo. Jej správanie ho neprekvapilo, pretože vedel, že cez internet poskytuje sexuálne služby. Nikdy nezažil, že by obžalovaný agresívne reagoval na iných ľudí.

Svedkyňa N. X. vypovedala, že sa s obžalovaným pozná z baru zo Strojára, kde pracuje ako čašníčka, videla ho tam aj v tú inkriminovanú noc aj s jeho priateľkou poškodenou, ktorú pozná z baru z Maňany, kde robila čašníčku. Do baru v Strojári prišli okolo polnoci, prisadli si, bolo málo ľudí. Poškodená pila vodku, zrejme aj obžalovaný, boli v dobrej nálade. Ostala i sama s poškodenou, keď obžalovaný šiel k inému baru, kde robil Y. U.. Nikdy nebola svedkom, že by sa obžalovaný správal násilne, myslí si, že by nedokázal ublížiť žene, má hlasnejší prejav, je mohutný chlap.

Svedkyňa H. W. vypovedala, že je matkou obžalovaného, srdcom je dobrý človek. Od jeho kamaráta sa dozvedela, že ho obvinili, že mal vypliaskať priateľku a mal ju znásilniť, vie, že sa volá Lenka. Keď sa to dozvedela, tak jej hneď zavolala, nech jej povie pravdu. Poškodená jej povedala, že boli opití, že chodili po baroch, keď sa jej pýtala, či došlo k tomu znásilneniu, tak jej odpovedala, že nie, že k žiadnemu znásilneniu nedošlo, že ona mu sama dala, čo ju potešilo, že teda k znásilneniu nedošlo. Vzápätí jej však povedala, že nechce, aby bol obžalovaný odsúdený, pýtala sa jej preto, prečo nestiahla žalobu, odpovedala, že mama jej to nedovolila. Nemá vedomosť o tom, že by jej syn bol násilný voči ženám, s ktorými bol v akomkoľvek vzťahu.

Znalec MUDr. K. Š., PhD. v znaleckom posudku vo veci posúdenia alkoholického ovplyvnenia u poškodenej I. Š. uviedol, že u poškodenej I. Š. bola koncentrácia jej alkoholu v krvi dňa 24.03.2019 o 03:30 hod. v rozmedzí okolo 1,169 ‰, v čase o 00:30 hod. dňa 24.03.2019 bola okolo 1,589 ‰ alkoholu v jej krvi, pokiaľ však vylučovala alkohol z krvi vyššou rýchlosťou, tak koncentrácia alkoholu v jej krvi dňa 24.03.2019 o 00:30 hod. sa pohybovala v rozmedzí 1,803 ‰ alkoholu v krvi a v čase o 03:30 hod. v rozmedzí okolo 1,243 ‰ alkoholu v krvi, pokiaľ vylučovala alkohol z krvi ešte vyššou rýchlosťou, tak dňa 24.03.2019 o 03:00 hod. sa pohybovala jej koncentrácia alkoholu v krvi okolo 1,911 ‰ a v čase o 03:30 hod. 1,281 ‰. Z vykonaných prepočtov vyplýva, že v závislosti od rýchlosti odbúravania alkoholu z krvi, sa koncentrácia alkoholu v jej krvi dňa 24.03.2019 o 00:30 hod. pohybovala v intervale 1,589 až 1,911 ‰ alkoholu v krvi, čo je koncentrácia spadajúca do rozmedzia označovaného ako stredný stupeň opitosti a ďalej v závislosti od rýchlosti odbúravania alkoholu v krvi dňa 24.03.2019 o 03:30 hod. sa jej koncentrácia alkoholu v krvi pohybovala v intervale 1,169 až 1,281 ‰ spadajúca do rozmedzia označovaného ako ľahký stupeň opitosti. Pri bilančnom prepočte vyšlo promile alkoholu v krvi o 03:30 hod. 1,683 ‰ alkoholu v jej krvi, pričom vo vzťahu k množstvu a kvalite vypitého alkoholu, tiež požívaniu alkoholu v inkriminovaný večer, sa z tohto bilančného prepočtu môže vyplývať, že poškodená sa vo výpovedi významne blížila k pravde o pozitívnom alkohole. Zistená koncentrácia alkoholu v krvi poškodenej mala jednoznačne negatívny vplyv na psychické, zmyslové aj motorické funkcie riadenia organizmu v stave stredného stupňa opitosti, okrem iného so silne zvýšeným sebavedomím, odbúraním psychických a morálnych zábran, možnou zvýšenou agresivitou, sexuálnym apetítom. Pokiaľ išlo o ľahký stupeň opitosti, tak sú prítomné miernejšie postihnutia už popísaných funkcií.

MUDr. T. Y., PhD. v odbornom vyjadrení opísal u poškodenej I. Š. komplex poranení tváre, hlavy a hrudníka, ktoré utrpela dňa 24.03.2019, tieto svedčili pre napadnutie inou osobou, vonkajšie mechanické násilie na anatomickú oblasť tváre, hlavy a trupu bolo nižšej až strednej intenzity. Komplex poranení spočíval v periorbitálnom krvnom výronu v oblasti pravého oka, ložiskovom zmliaždení za pravou ušnicou, miernym zmliaždením sánky, ložiskovým zmliaždením ľavej hrudnej steny a dve krvné podliatiny na chrbte. Mechanizmus vzniku jednotlivých poranení u poškodenej ustálil vo vzťahu k poraneniam tváre a hlavy tak, že v rámci krvnej podliatiny pravej očnice, zmliaždenia za pravou ušnicou, zmliaždenia ľavého uhla sánky, dochádza v praxi najčastejšie mechanizmom priameho aktívneho násillia (úderom päťou alebo dlaňou priamo na oko, resp. úderom alebo nárazom očnej krajiny na tvrdý predmet s výstupkami, resp. hranami). Vznik tupých poranení očnej gule a očnice mechanizmom pasívneho násillia, napríklad pádom na rovnú podložku, je z hľadiska forenznej biomechaniky vysoko nepravdepodobný. U poškodenej I. Š. sa jednalo o krvnú podliatinu v oblasti pravej očnice, čo je charakteristické tupé poranenie tváre po priamom (priamom) údere päťou alebo dlaňou do danej anatomickej oblasti inou osobou, obdobným mechanizmom mohlo dôjsť k vzniku mierneho zmliaždenia sánky vľavo a zmliaždenia anatomickej oblasti za pravou ušnicou. Poranenie trupu u poškodenej bolo pri dvoch dobre ohraničených krvných podliatinách chrbta a ložiskového zmliaždenia ľavej hrudnej steny s opuchom v oblasti dolných rebier kľúčnej línie, pričom na tieto oblasti pôsobilo tupé mechanické násilie slabšej až strednej intenzity, ktoré mohli veľmi dobre byť spôsobené priamym úderom päťou alebo

kopnutím, alebo opakovaným razantným prítlakom o pevný predmet s hranami alebo výstupkami. Išlo o komplex ľahkých povrchových poranení kožného krytu tupého charakteru, nezávažné, pričom doba liečby nevyžadovala dlhšie časové obdobie než 7 dní a aj prípadná práceneschopnosť by nepresiahla 7 dní. Poškodená bola obmedzovaná v obvyklom spôsobe života iba minimálne so zachovávaním krátkodobého šetriaceho režimu v trvaní menej ako 7 dní. V rámci svojej výpovede ako znalca bol oboznámený so znaleckým posudkom znalca z odboru zdravotníctva MUDr. L. R. a ďalšími lekárskymi záznamami, ku ktorým uviedol, že sa pridrižiava záverov odborného vyjadrenia, pričom poranenie za pravou ušnicou mohlo vzniknúť razantnejším prítlakom v tejto oblasti o pevný hranatý predmet konaním inej osoby, je možné pripustiť aj pádový mechanizmus, t. j. pád a následný náraz v oblasti za pravou ušnicou oproti nejakému pevnému hranatému predmetu. Poranenie ľavej hrudnej steny nevzniklo pasívnym pádom poškodenej, poranenie chrbta mohlo byť mechanizmom razantného prítlaku o hranatý predmet, tiež mechanizmom priameho úderu päťou alebo kopnutím slabej intenzity. Pri vypracovaní odborného vyjadrenia nemal k dispozícii výpoveď obžalovaného, nemal tiež k dispozícii DVD z preverky výpovede poškodenej, pred výsluchom výpoveď obžalovaného mal k dispozícii zo znaleckého posudku MUDr. L. R..

Zo zápisov o dychových skúškach vyplýva, že poškodená I. Š. bola pod vplyvom alkoholu, k čomu bol oboznámený vypracovaný znalecký posudok MUDr. K. Š., PhD. Obdobne tak zo zápisu o dychovej skúške vykonanej u obžalovaného dňa 24.03.2019 v čase o 03:26 hod. vyplýva, že tomuto bola nameraná hodnota 0,65 mg/l alkoholu, toho istého dňa v čase o 04:08 hod. mu bola nameraná hodnota 0,54 mg/l alkoholu.

V rámci preverky výpovedí bol oboznámený aj náskres, teda trasovanie pohybu obžalovaného od baru zv. Kozel v inkriminovanú noc. Spoločnosť O2 potvrdila, že telefónne číslo poškodenej, ktoré používala, je aj na ňu registrované, oboznámená bola telekomunikačná prevádzka s týmto telefónnym číslom v inkriminovanom čase.

Miesto tvrdeného znásilnenia bolo obhliadnuté, zápisnične spísané, vyhotovená bola fotodokumentácia, posteľ s rozhádzanými perinami.

T. Y. ako majiteľ taxi služby v rámci svojej výpovede čestne prehlásil, že obžalovaného s poškodenou viezol taxi službou, potvrdil trasu a to aj do disko klubu Strojár, pripojil k tomu aj ako doklad systém GPS namontovaný vo vozidle.

Obsahom spisu sú aj lekárske správy, záznamy v súvislosti s vyšetreniami poškodenej. Z UN Martin pohotovostnej gynekologickej ambulancie zo dňa 24.03.2019 v čase o 05:32 hod. bolo po vyšetrení a pozorovaní poškodenej zistené, že u poškodenej je normálny gynekologický nález, vyšetrením nie je možné preukázať, že došlo k pohlavnému styku v uvedenom čase ani, či bol údajný styk násilný.

Zo zistení príslušníkov kriminálnej polície OR PZ Martin bezprostredne po tvrdenom čine, a na ktoré sa vypočutí príslušníci polície PhDr. T. Š. a Mgr. I. W. odvolávali, naň poukazovali, okrem iného vyplýva, že poškodená tvrdila, že z pohostinstva Maňana išli taxíkom do Kozel pubu v Martine, kde jej prišlo nevoľno, čakala v byte obžalovaného, následne sa za ním vybrala naspäť do podniku Kozel, kde našla obžalovaného v spoločnosti viacerých žien, na čo zareagovala tak, že mu dala dlaňou facku, potom z podniku odišla. Obžalovaný ju mal dobehnúť, niekoľkokrát ju cestou fyzicky napadnúť, udierať rukami po tele, ťahať za vlasy, udierať po hlave, mal ju hodiť o lavičku pri dopravnom ihrisku, zobrať jej veci, stupňovať sa mala agresivita, poškodená písala sms svojej matke, potom mali ísť do prenajatého bytu na ulici U. XX, kde mal byť obžalovaný agresívny, hodiť ju na posteľ, vyzliecť jej legíny a nohavičky, mal s ňou vykonať súlož napriek tomu, že s tým nesúhlasila, čo mu povedala aj slovne. Obžalovaný nemal reagovať ani na jej opakované prosby, poškodená mala plakať, nekládla aktívny odpor, pretože si mala uvedomovať, že by to malo pre ňu horšie následky. Ďalej im poškodená uviedla, že samotná súlož trvala niekoľko minút, cca 5 minút. Ďalej že obžalovaný sa už podobného skutku mal dopustiť pred Vianocami 2018, kedy mal taktiež v tom istom byte vykonať súlož na poškodenej proti jej vôli, taktiež plakala, vec však neoznamovala.

Obžalovaný je otcom maloletej P. W..

Obsahom spisu je aj fotodokumentácia z ohliadky zranení na tele poškodenej I. Š. vykonaná na OR PZ Martin dňa 24.03.2019, ktorá bola použitá i v rámci dokazovania a v rámci znaleckého dokazovania. Fotodokumentačne bola zaznamenaná aj sms komunikácia z mobilného telefónu matky poškodenej a poškodenej.

V rámci vykonávania dôkazov na hlavnom pojednávaní boli oboznámené aj obrazové, resp. obrazovo-zvukové záznamy, ktoré boli vyhotovené vyšetrovacími orgánmi pri vyšetrovaní tejto trestnej veci

dokumentačne zachytené v spise, teda nielen obrazovo-zvukovo v rámci záznamov, ale aj vyhotovenej fotodokumentácie s pohľadmi a opisom celkovej situácie v rámci tvrdeného popisu skutku nielen v obžalobe uvedeného, ale v kontinuite aj v súvislosti s pôvodne tvrdeným obmedzovaním osobnej slobody, pohľadmi na park pri Kocke, chodník popri ceste, je zrejmé, že práve poškodená je tá, ktorá sotila, resp. buchla do obžalovaného, brala si kabelku, evidentné je tiež, že nešli cestou, ktorú poškodená popisovala, zaznamenaná je tiež bežná chôdza, nie sú zaznamenané žiadne popisované situácie tvrdené poškodenou v rámci agresívneho, násilného, resp. neprístojného správania sa obžalovaného k poškodenej. Zaznamenané je naopak, že obžalovaný kráča - typu chôdze - držiac kabelku poškodenej, poškodená však kráča za ním po chodníku, evidentné je tiež, že obžalovaný nijakým spôsobom v chôdzi poškodenej nebránil, táto za ním kráčala vo vzdialenosti približne 2 metre. Zaznamenaná je takisto tvrdená trasa poškodenou, jej bezemočné - bez akýchkoľvek prejavov nasadenia, strachu, stresu - popisovanie a naznačovanie útokov na ňu zo strany obžalovaného. Prehraté a oboznámené boli aj skutočnosti v súvislosti s priestormi baru zv. Kozel (Pilsner pub) s priblížením vstupu do podniku, priestory a rozloženie vo vnútorných priestoroch, poukaz na inkriminovaný stôl a lavice, kde došlo k fyzickému inzultu.

K osobe obžalovaného súd zistil, že tento má finančný príjem, resp. i nasporené finančné prostriedky, má firmy, 2 spoločnosti H. R., s. r. o. a T. O., v ktorých má účasť, zamýšľa sa nad svojou ďalšou zárobkovou činnosťou do budúcnosti, prevádzkuje bar. Má dcéru Veronicu, ktorej sa venuje podľa dohody s matkou bez ingerencie súdu. Poskytuje starostlivosť a opateru svojej vážne chorej matke H. W.. V centrálnej evidencii správnych deliktov a priestupkov má 11 záznamov prevažne dopravného charakteru, riešené v blokovom konaní, v jednom prípade dňa 25.09.2017 sa dopustil drobnej krádeže, za čo bol postihnutý taktiež v blokovom konaní. Odpisom z registra trestov je preukázané, že obžalovaný bol doposiaľ 5x súdne trestaný od mladosti, a to aj pre spáchanie závažnej, násilnej i majetkovej trestnej činnosti spojenej s výkonom trestu odňatia slobody. Všetky veci sú však spreď viac ako 9 rokov, keď prvý záznam je z roku 1996, kedy bol Okresným súdom Martin rozhodnutím pod sp. zn. 1T/23/1996 dňa 09.05.1996 odsúdený pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1 písm. a/, písm. b/ Tr. zák., trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Tr. zák. a pre prečin výtržníctva podľa § 202 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov pôvodne podmiennečne, nariadeným ho vykonať dňa 08.05.1998, s podmiennečným prepustením dňa 25.08.1999 a osvedčením v skúšobnej dobe. Druhýkrát bol odsúdený Okresným súdom Martin rozhodnutím pod sp. zn. 1T/133/1997 zo dňa 06.08.1997 pre trestný čin krádeže podľa § 247 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny. Tretíkrát bol odsúdený Okresným súdom Martin rozhodnutím pod sp. zn. 1T/312/1997 zo dňa 24.03.1999 pre trestný čin obmedzovania osobnej slobody podľa § 231 ods. 1 Tr. zák. a trestný čin násilia proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi podľa § 197a Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením na jeho výkon do I. nápravno výchovnej skupiny, pričom aj vo výroku o treste bolo zrušené rozhodnutie v už uvedenej veci pod sp. zn. 1T/133/1997. Štvrtýkrát bol odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Žilina pod sp. zn. 1T/24/2004 zo dňa 27.02.2004 pre trestný čin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2 Tr. zák. k § 234 ods. 1, ods. 2 písm. a/, písm. b/ Tr. zák. na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do II. nápravno výchovnej skupiny, ktorý vykonal dňa 01.08.2006. Poslednýkrát bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 13T/178/2011 zo dňa 01.10.2012, právoplatným dňa 01.10.2012 pre spáchanie prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f/ Trestného zákona odsúdený k peňažnému trestu 200,-€ s náhradným trestom odňatia slobody na 6 mesiacov, peňažný trest zaplatil 01.10.2012, hľadá sa tak na neho, ako keby nebol odsúdený.

Okresný súd Martin po riadení vykonaného dokazovania, postupom uvedeným v Trestnom poriadku, prihládajúc na dôkazy vykonané na verejnom hlavnom pojednávaní, predovšetkým stranami, pri zachovaní ich rovnosti, hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností tejto trestnej veci, jednotlivo i v ich súhrne, nezávisle od toho, či by ich obstaral sám, alebo orgány činné v trestnom konaní, alebo niektorá zo strán a takto dospel k záveru, že v danej trestnej veci vo vzťahu k žalovanému skutku vzťahujúcemu sa k zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. a v ňom k osobe obžalovaného S. W.Č. vykonané dôkazy nevyznievajú jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností o tom, že sa skutok stal, a keďže nie je ucelená reťaz ako priamych, tak aj nepriamych dôkazov, z ktorých by sa mohol jednoznačne a bezpečne vyvodiť jediný záver, že sa stal skutok, ktorý je predmetom trestného stíhania, musel súd obžalovaného postupom podľa § 285 písm. a/ Tr. por., riadiť sa prísne zásadou „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ ho spod obžaloby oslobodiť vo vzťahu

k tomuto žalovanému skutku. Z výsledkov dokazovania vyplynuli, obdobne ako už pri podaní samotnej obžaloby, dve skupiny dôkazov, z ktorých jednu skupinu dôkazov tvorí osamotená výpoveď priamej svedkyne - poškodenej I. Š., nar. XX.XX.XXXX, ktorá je vo veľa smeroch nekonzistentná, odporujúca si, v priamom rozpore s ďalšími vykonanými dôkazmi, logickými nesúvislosťami vo vzťahu k ňou tvrdenému priebehu skutku, časovým súvislostiam, neexistencii nevyhnutých zranení vzťahujúcich sa k takému priebehu skutku, ktorý opisovala a to aj vo vzťahu k bezprostredne predchádzajúcemu konaniu, ktoré tvrdila, že sa malo udiť v súvislosti s cestou z baru do bytu na ulici U. XX; v tejto časti i nepodanie obžaloby, nepreukázané je obmedzovanie osobnej slobody. Na jej výpoveď je nadväzujúca len nepriama výpoveď svedkyne I. Š. U., jej matky, ktorá buď vychádzala až z následných vyjadrení poškodenej (modifikovaných a upravovaných v smere naznačenom a odborne rozvedenom psychológom PhDr. Y. Š., PhD. a nadväzujúcou, súladnou výpoveďou znalkyne MUDr. H. X.), ktoré tak, ako skupina dôkazov, sú nevieryhodné a nespôsobilé vyvolať následky predpokladané Trestným zákonom v zmysle nesenia trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu, čo je možné len vtedy, ak je nepochybne a bez akýchkoľvek pochybností preukázaný, čo v danej veci nie je možné.

Obžalovaný sa necítil byť vinným, spáchanie žalovaného zločinu znásilnenia poprel. Poukázal na to, že poškodená mala vypité, mala chuť na sex. V minulosti viackrát zažil jej alkoholické okná spojené s výpadkami pamäte. Z podniku Kozel išli cez park, niekoľko krát poškodená spadla na zem, on ju o zem nehodil, nekopol, nedvíhal ju zo zeme za vlasy, nenarážal jej hlavu o lavičku, naopak, miloval ju. Poprel, že by počas ich cesty k bytu matky poškodenej ležala táto na zemi a písala správy na mobile, nebránil jej ísť nijak k matke. Poškodená sa sama rozhodla, že pôjde k nemu do bytu. Obidvaja mali vypité, poškodená až tak, že nebola schopná sama sa umyť. Sms správy a telefonický kontakt mala poškodená s matkou až v byte na ulici U. XX. Poškodenú miloval, nikdy by ju nechcel znásilniť alebo zbiť, poškodená je žiarlivá, pomstychtivá.

Veľmi významným faktom a skutočnosťou bolo -- popri nepochybnom registrovaní rozpornosti výpovedí svedkyne - poškodenej I. Š. už počas prípravného konania v nadväznosti na iné vykonávané dôkazy, -- to, že sama svedkyňa - poškodená I. Š., nar. XX.XX.XXXX, keď mala bezprostredne priamo vypovedať v tejto trestnej veci na hlavnom pojednávaní so zabezpečením jej ochrany a práv ako obzvlášť zraniteľnej obeť, tak nielenže na hlavnom pojednávaní využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať, ale poukázala priamo i na to, že by svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní mohla sebe alebo osobám jej blízkym, privodiť nebezpečenstvo trestného stíhania práve v súvislosti s touto trestnou vecou. Pri výpovedi v prípravnom konaní si nepamätala na to, čo sa dialo v podniku zv. Kozel (Pilsner pub), mala už v sebe veľa alkoholu. Jej tvrdenia o tom, že obžalovaný ju mal sácať, hádzať o zem, niekoľkokrát zdvihnúť za bundu a zhodiť, zdrapiť ju za vlasy, povláciť po zemi ako handru, zodvihnúť za vlasy do vzduchu a otrieskať jej hlavu o lavičku, nie sú nijakým spôsobom objektivizované a dokázané, naopak, znaleckým dokazovaním znalcami sú jednoznačne vylúčené, nezodpovedajú ani zachytenému stavu svedkyne - poškodenej lekárskymi záznamami, správami, fotodokumentáciou k tomuto sa vzťahujúcu. Nijakým spôsobom nie je ani objektivizované a preukázané, čo vlastne malo smerovať k tomu, že sa mala zmieriť s tým, že musí ísť na U. XX a čo jej teda malo brániť v tom, že by nemohla ísť do bytu svojej matky, pritom jej tvrdenie o tom, že ju obžalovaný obmedzoval na osobnej slobode, bolo vyvrátené zabezpečenými kamerovými záznamami, s ktorými bola poškodená konfrontovaná, a z ktorých v zaznamenaných častiach vyplýva, že nijakým spôsobom ju obžalovaný neobmedzoval, dokonca išiel približne 2 až 2,5 metra pred poškodenou. Na tento objektívny nesúlad poškodená reagovala len veľmi nevieryhodne tvrdiac, že „proste išla s ním“, tvrdila, že už vedela, že príde polícia, myslela si to, dúfala, pritom ani v tomto neseďí miestne, polohovo a časovo toto jej tvrdenie, pretože takýto stav ich chôdze je zaznamenaný ešte aj pred dopravným ihriskom, kde tvrdila, že malo dochádzať k násilnému konaniu vo vzťahu k nej a kde mala písať svojej matke a žiadať, prosiť o pomoc, žiadať políciu tak, ako to už bolo prezentované v skoršej časti odôvodnenia tohto rozsudku. Vzhľadom k časovým a priestorovým nesúladom, kde a v akom intervale mala sms správy písať vo vzťahu k časovému priestoru potrebnému na premiestnenie sa z baru Kozel popri byte jej matky do ich bytu na ulici U. XX, reagovala len tak, že sama tomu neverila, že stihla napísať sms správy. Nevieryhodné vo vzťahu k iným vykonaným dôkazom sú aj jej vyjadrenia a prispôbovanie faktu, že gynekologickou prehliadkou bezprostredne po tvrdenom čine, neboli preukázané jej tvrdenia o násilnom sexuálnom akte a dobe jeho trvania, na čo vyjadrila svoj upravený názor a myslenie si, že boli len dva zasunutia pohlavného údu, ešte aj dodala, že nemalo ísť o rýchle vniknutia, pritom si bola vedomá, že nie sú zaznamenané žiadne známky úplne násilného vniknutia. Rovnako tak pri svojej druhej výpovedi v prípravnom konaní a po konfrontácii s objektívnym nesúladom jej tvrdení s vykonanými dôkazmi a vo vzťahu priamo na to, či si pamätá z okolností znásilnenia odpovedala neurčito a vyhýbavo formou „no, dá sa povedať, že áno“. Na ďalšiu

otázku, že prečo si niektoré veci pamätá a niektoré veci nepamätá, poukázala na výpadok pamäte a nevie, prečo si to nepamätá.

Rovnako svedkyňa I. Š. U., matka poškodenej, keď mala podať bezprostredne a priamo výpoveď na hlavnom pojednávaní, využila svoje právo a k veci odmietla vypovedať z dôvodu, že svojou výpoveďou by mohla spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania sebe alebo svojmu príbuznému v priamom rade. Z čítanej výpovede z prípravného konania vyplynulo, že informácie o skutku mala mať od svojej dcéry - poškodenej. Vo vzťahu k popisu toho, čo sa malo diať v časových a priestorových súvislostiach, potvrdzovala výpoveď poškodenej tak, ako jej bola prezentovaná poškodenu, k žiadnym zmenám ani tu nedošlo v nesúladnosti časových a priestorových súvislostí, o ktorých vypovedala poškodená vo vzťahu, kde ich mala písať, kontaktovať matku. Svedkyňa I. Š. sa javí, že mala obavu všeobecne o svoju dcéru, majúcu veľmi zlé skúsenosti spojené s rôznymi tragédiami, vedela o kriminálnej minulosti obžalovaného, mala obavy zo vzťahu jej dcéry s ním, pritom nikdy nebola svedkom konfliktu medzi nimi. Vypovedala, že až keď bola s dcérou na chodbičke u policajtov, tak až tam jej poškodená povedala a vlastne dodala, že „ešte ma aj znásilnil“, nepovedala jej pri tom, ako malo prebehnúť znásilnenie.

Svedkyňa T. P., na ktorú poukazovala matka poškodenej ako osobu, ktorej sa jej dcéra - poškodená zdôverovala, taktiež na hlavnom pojednávaní odmietla k veci vypovedať z dôvodu, že svojou výpoveďou na hlavnom pojednávaní by mohla poškodiť sebe a mohla by si svojou výpoveďou spôsobiť nebezpečenstvo trestného stíhania, vedela pri tom, v akej veci má vypovedať a pamätala si aj, že bola vypočutá v prípravnom konaní. I toto je veľmi významnou skutočnosťou v neprospech podanej obžaloby vo vzťahu k žalovanému zločinu znásilnenia obžalovaným. Svojou výpoveďou pritom v prípravnom konaní podporovala poškodenú, potvrdila, že sa rozprávali spolu o všetkom, aj o intímnych veciach, tvrdila jej, že obžalovaný ju zbil a že sa ju pokúsil znásilniť, nepamätala si pritom, či k sexu došlo a až neskôr jej hovorila, že k pohlavnému styku došlo. I tejto svedkyňi poškodená opisovala priebeh skutku tak, ako už bol rozvedený, a ktorý objektívnymi dôkazmi nie je preukázaný. Poškodená jej povedala, že mala vypité, tvrdila jej, že cestu domov si pamätá a nepamätala si kvôli pozitívnemu alkoholu niektoré časti z toho večera. Poškodenú častejšie vidávala požívať alkohol, videla ju aj „na šrot“.

Svedok G. O. potvrdil, že poškodená o znásilnení povedala až na policajnom oddelení, bola s ňou veľmi zlá komunikácia.

Z výpovede svedka PhDr. T. Š. okrem iného taktiež vyplýva, že poškodená o znásilnení vypovedala až na polícii, sama poškodená im tvrdila, že po príchode na byt na ulici U. XX, ju mal obžalovaný vyzliecť a vykonať proti jej vôli súlož, ktorá mala trvať pár minút, niekoľko minút, maximálne, a teda do 5 minút. Pritom boli s poškodenou v nemocnici a keď videla záver gynekologického vyšetrenia, tak tieto nekomentovala. Poškodená im sama vravela, že obžalovaný ju mal takto znásilniť aj v minulosti a práve preto, že sa to stalo znova, tak sa to rozhodla riešiť, pritom znalkyni o tomto vypovedala úplne opačne. Obdobne vypovedal aj svedok Mgr. I. W., taktiež poukázal na záznam a zistenia, ktoré mali len z toho, čo im uvádzala poškodená, sami si nič nevymýšľali a ani to nemôžu, preto na tomto zázname trval a zistenia boli také isté, ako je to uvedené v súvislosti so svedkom PhDr. T. Š.. Obdobne tak poukazoval na to, že poškodená im vravela, že znásilnenie obžalovaným nebolo prvýkrát, že sa to malo stať už predtým s podobnou schémou, že bola nasilu súlož, plakala, ale kvôli tomu, že ho ľúbi, že ho má rada, že sa jej ospravedlnil, tak to neriešila, pritom znalkyni o tomto vypovedala úplne opačne.

Z výpovede svedkyne W. U. V. okrem iného vyplýva v súvislosti so žalovaným zločinom znásilnenia, že poškodená od nej stále chcela vedieť, čo chce na polícii vypovedať, sama jej pri tom opisovala to, čo sa malo stať. Svedkyňa to však nesesedelo, vyjadrila názor, že keďže o tomto jej postoji poškodená vravela tak, že jej poškodená volala preto, že sa bála, že keby ju kontaktujú k výpovedi, tak by nevypovedala v jej prospech (t. j. v prospech poškodenej). Po tvrdenom skutku bývala s poškodenou, táto chodila bez problémov medzi ľuďmi, stretávala sa s mužmi, boli spolu aj na oslave, kde sa správala normálne, bavili sa, hrali hry, popíjali, pridávala fotky na instagram. Vyjadrila sa tiež k intímnemu spolužitiu s obžalovaným, ktoré mali v minulosti, obžalovaný nikdy nebol v intímnom živote násilný, nikdy nebolo, že by sa prejavoval agresívne.

Svedkyňa I. W. a Mgr. L. L.Č. popreli a vyvrátili tvrdenia poškodenej o tom, že by poškodená s obžalovaným neboli v podniku zvanom Strojár, resp. pred ním. Svedkyňa I. W. potvrdila, že poškodená bola opitá, plietol sa jej jazyk počas jej pobytu v Kozli. Obdobne tak svedkyňa Mgr. L. L. potvrdila, že poškodená pila alkohol.

Svedok T. Y. potvrdil, že z Maňany viezol obžalovaného s poškodenou do Strojára, čím taktiež vyvrátil výpoveď poškodenej, že by v Strojári nebola, bolo evidentné pritom, že sa idú ďalej zabávať.

V rozpore s výpoveďou poškodenej k mechanizmu spôsobu vzniku jej zranení s popisovaným konaním obžalovaného je vypracovaný znalecký posudok znalca MUDr. I. X. a aj znalca MUDr. L. R., ktorí obidvaja jednoznačne vylúčili mechanizmus vzniku zranení kopancami, ťahaním za vlasy, údermi hlavou o hranu

lavičky. Znalec MUDr. L. R., na ktorý sa v tejto časti odvolával znalec MUDr. I. X. uviedol, že výpovede poškodenej poukazujú na pomerne brutálne útoky obžalovaného, ktoré však zo zistených poranení nijakým spôsobom nevyplývajú a nesvedčia pre poškodenou tvrdený mechanizmus vzniku úrazu, priamo sa vyjadril, že na základe lekárskeho objektívneho vyšetrenia poškodenej v deň úrazu možno jednoznačne konštatovať, že nie je žiaden objektívny nález, ktorý by z hľadiska znaleckého dokazovania svedčil pre mechanizmus útoku obžalovaného tak, ako to popisuje poškodená.

Významným, v smere rozhodnutia súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby z dôvodov uvedených v § 285 písm. a/ Tr. por., sú aj vzájomne si korešpondujúce, doplňujúce sa vypracované znalecké posudky k svedkyňi - poškodenej I. Š., ktoré veľmi dobre do seba zapadajú a vyplňajú obraz a medzery s umožnením vysvetlenia dôvodov, pre ktoré výpoveď poškodenej I. Š. nie je súladná, nie je konzistentná a dokonca je v rozpore s vykonanými dôkazmi napriek presvedčeniu poškodenej. V konkrétnostiach - opakujúc to najpodstatnejšie čo už bolo uvedené - zo znaleckého posudku znalca PhDr. Y. Š., PhD. vyplýva, že poškodená je hedonistická, impulzívna so sklonom k opozicionizmu s mierne zvýraznenou črtou paranoidity, kedy výklad javov je nadmerne subjektívny, keď sa vkladajú skutočnosti, ktoré nezodpovedajú realite. Poškodená si nadmerne subjektívne vykladá realitu, pritom je nevyvrátiteľne presvedčená, že to bolo tak, ako to tvrdí, aj keď to v skutočnosti tak nie je a aj keď sa to človeku v rámci paranoidity vyvráti, že to nie je tak, ako je takýto človek o tom presvedčený, tak tento človek je napriek tomu o tom nevyvrátiteľne presvedčený. U poškodenej došlo k takým interpretačným procesom, že tieto boli u nej zmenené krátkodobými výpadkami lucidity vedomia (palimpsest), z čoho je možné práve uzavrieť a konštatovať to, že špecifická vierohodnosť jej výpovede vôbec nie je zachovaná, keďže v takomto stave si poškodená vyskladala príbeh z fragmentov, ktorý podopĺjala a tomuto príbehu verí. K skresľovaniu u poškodenej dochádza vtedy, keď je na veci osobne motivovaná, čo je aj prípad danej veci. Poškodená negatívne hodnotí obžalovaného tzv. ex post, teda až v čase vyšetrenia a nie v čase tvrdeného skutku. Znalec u nej nezistil negatívne vplyvy konania obžalovaného na jej psychiku, pritom to, čo tvrdí poškodená by sa malo prejavovať vyššími markerami v zmysle depresie, úzkosti, citovej zraniteľnosti, čo však u poškodenej zistené nebolo. Príbeh, ktorý si poškodená vyskladala pri konštatovanej a preukázanej poruche lucidity vedomia (palimpsestu) znalec uviedol, že nie je možné a nedá sa presne určiť, ktorú časť si môže pamätať, a ktorú časť si nemôže pamätať, samotná prítomnosť takejto zmeny vedomia spochybňuje vierohodnosť jej svedeckej výpovede k skutku a je predpoklad, že poškodená si poskladala skutok z fragmentov, ktoré si pamätá, a ktorý podopĺjala, tomuto verí a má pre ňu charakter nevyvrátiteľnosti. V súvislosti s poruchou lucidity nie je možné uviesť ani presné časy, ani ako dlho, kedy, v akom čase, v ktorom momente, bola táto porucha vedomia, preto znalec uviedol časový interval, na ktorý sa táto porucha lucidity vedomia vzťahuje v čase približne od polnoci do pol štvrtej ráno inkriminovaného dňa, t. j. priamo aj v čase ňou tvrdeného spáchania trestnej činnosti. Porucha lucidity vedomia je diskontinualitou vedomia, kedy nie je možné povedať, z koľkých častí sa porucha vedomia skladá a ani koľko z nich je dofabulovaných.

Obdobne tak znalkyňa MUDr. H. X. vo vzťahu k znaleckému vyšetreniu duševného stavu poškodenej Lenky Špidusovej poukázala na to, že boli u nej v inkriminovanom čase prítomné pamäti, ktoré sú charakteru palimpsestu (tzv. alkoholové okienko), poškodená si svoj spomienkový plán dala ako fakt, časová lokalizácia taktiež pravdepodobne nezodpovedala u poškodenej realite, boli u nej dlhšie výpadky, pritom ide práve o také výpadky, ktoré sú „korením“ reality. Myslenie u nej nebolo celé narušené, ktoré však narušené bolo, nie je možné zistiť, nie je možné sa ani vyjadriť k tomu koľko alkoholických okienok poškodená mala. V rámci svojej výpovede sa vyjadrila aj k ďalšiemu rozporu oproti tvrdeniam poškodenej príslušníkom polície a to, že znalkyňa poškodená uvádzala v súvislosti s aktuálnou trestnou vecou, že nikdy predtým sa nestalo, že by ju bol znásilnil, že by bol pri sexe vulgárny, tvrdila jej, že v súvislosti s aktuálnou trestnou vecou sa to stalo prvýkrát.

K poškodenej sa vyjadril aj svedok H. R., ktorý vypovedal, že o poškodenej bolo verejne známe, že má rada chlapov a nemá problém užiť si život, mala rada rôzne drsné sexuálne praktiky, veľký sexuálny apetít, skupinový sex, obrazne sa vyjadril, že poškodenú znásilniť je „ako utopiť rybu vo vode“. Svedok Y. U. potvrdil, že v inkriminovaný večer v Panter klube bol obžalovaný, poškodenú nezaregistroval, majú tam však viacero barov. Svedok T. U. potvrdil, že v inkriminovaný večer nielen obžalovaný, ale aj poškodená, pili alkohol. Poškodenú pozná a vie, že po požití alkoholu je sexuchtivá, má to z vlastnej skúsenosti, opakovane s ňou a s obžalovaným mali spoločný sex iniciovaný práve poškodenu pod vplyvom alkoholu, mával s ňou nezáväzne sex bez partnerského vzťahu, v oblasti sexu bola poškodená náruživá, mala odžitý sex, rada to mala tvrdsie, mala rada, keď bola pridusená pri sexe, ťahaná za vlasy, keď sa používali vulgarizmy. Svedok C. W. potvrdil sexuálne správanie sa poškodenej vo vzťahu k nemu, pritom bola priateľkou obžalovaného. Svedkyňa N. X. nebola nikdy svedkom, že by sa obžalovaný správal násilne. Svedkyňa H. W., keď sa dozvedela, ako matka obžalovaného, čo sa malo stať, že

mal poškodenú znásilniť, tak jej volala, nech jej povie pravdu a poškodená jej na otázku, či došlo k znásilneniu odpovedala, že nie, že k žiadnemu znásilneniu nedošlo a na otázku, prečo potom to nestiahla jej odpovedala, že jej to mama nedovolila. Zo znaleckého posudku znalca MUDr. K. Š., PhD. vyplýva, že zistená koncentrácia alkoholu v krvi poškodenej v stave stredného stupňa opitosti mala u poškodenej jednoznačne negatívny vplyv na jej psychické, zmyslové aj motorické funkcie riadenia organizmu so silne zvýšeným sebedomím, odbúraním psychických a morálnych zábran, možnou zvýšenou agresivitou a sexuálnym apetítom a pri ľahkom stupni opitosti, ku ktorému sa plynutím času dostávala, boli tieto postihnutia popísaných funkcií u nej miernejšie.

Ani ostatné vykonané dôkazy už opísané v skoršej časti odôvodnenia tohto rozsudku vo vzťahu k previerke výpovedí poškodenej, miesto obhliadky tvrdeného znásilnenia so zápisnicou a fotodokumentáciou, vykonanými obrazovými, obrazovo-zvukovými záznamami s fotodokumentačnými pohľadmi a popisom celkovej situácie a tvrdeného popisu skutku znásilnenia a aj predchádzajúcemu tvrdenému obmedzovaniu osobnej slobody, časovým nesúladnosťami, fyzickým útokom, nezodpovedajú tomu, aby mohlo byť jednoznačne a bez akejkoľvek pochybnosti konštatované, že sa skutok znásilnenia stal, naopak tieto dôkazy v spojitosti aj s ďalšími vykonanými dôkazmi vyznievajú významne nejednoznačne a vzbudzujú dôvodné pochybnosti o tom, že sa skutok znásilnenia stal.

Iná dôkazná situácia však nastala v súvislosti so skutkom, ktorý bol súdom právne posúdený ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zák., z ktorého spáchania obžalovaného S. W. uznal za vinného. Vykonaným dokazovaním mal súd za jednoznačne a bez pochybností preukázané, že skutkom rozvedeným vo výroku o vine výrokovej časti tohto rozsudku, obžalovaný tento prečin výtržníctva spáchal tým, že sa dopustil fyzicky - úderom do oblasti tváre, obrátenou dlaňou ruky obžalovaného do oblasti tváre poškodenej, verejne a na miestne verejnosti prístupnom - počas prevádzky baru Pilsner pub (zv. Kozel) v T. na ulici Y. XX, výtržnosťou tým, že poškodenú I. Š., nar. XX.XX.XXXX, napadol týmto úderom obrátenou dlaňou svojej ruky do oblasti tváre poškodenej v dôsledku čoho spadla na drevený stôl a drevenú stoličku, spôsobiac jej tým aj zranenia - porušenie mäkkých štruktúr okolia pravého oka a podkožný krvný výron okolia, ktoré boli ľahké, nezávažné, nebránili jej v obvyklom spôsobe života vyžadujúce len kludový režim bez fyzickej záťaže, pričom tento čin spáchal na nej ako priateľke - chránenej osobe a tak osobe blízkej. Samotný obž. S. W. k tomuto skutku uviedol, že ho mrzí to, čo sa stalo v Kozli (Pilsner pub), je mu to veľmi ľúto. Poukázal však na to, že svoj podiel na tom mala aj poškodená, keď ho predtým z dôvodu žiarlivosti a toho, že bol v spoločnosti troch žien a jedného muža, udrela do hlavy. Potvrdil, že keď ho udrela, tak sa otočil, zbadal a vedel, že ide o poškodenú, táto mu mala nadávať a preto ju udrel do tváre opačnou časťou pravej ruky, nasledoval jej balans, zatackala sa a spadla na drevené sedenie, medzi stôl a lavicu, zadnou časťou tela padla na hranu lavice a následne do priestoru medzi lavicu a stôl, pritom drevené sedenie a drevené stoly boli uložené cez úzku uličku vedúcu popri parkete k baru. Rozporne vypovedal ohľadom príčiny, prečo ju udrel, keď v jednej časti vypovedal a tvrdil o viacerých úderoch poškodenej do jeho hlavy, v inej časti poukazoval na to, že takto konal v dôsledku toho, že mu dala facku a práve jej úder opätovoľ. Významným v tomto smere bolo i to, že s poškodenou sa začal hádať, bolo to nepríjemné, preto sa ju snažil vyviešť von a závažnosť situácie vyplýva aj z jeho tvrdenia, že takto konal práve preto, aby si ďalšiu hanbu nerobili, vyšli von z podniku a aj tu sa hádali, vykrikovali na seba. Obžalovaný potvrdil, že v tom čase bolo v podniku veľa ľudí. Svedkyňa - poškodená I. Š., nar. XX.XX.XXXX, potvrdila, že zaúčinkoval u nej alkohol, keď videla obžalovaného sedieť s jedným chlapom a dvomi ženami, preto mu „vylepila“, keďže sedel s inou ženou, tvrdila, že sa zvrtila a vytočená vybehla von z podniku. Pritom to, prečo poškodená nevypovedá o fyzickej inzultácii zo strany obžalovaného, je detailne zdôvodnené možnými výpadkami pamäte, ktorými sa podrobne zaoberal predovšetkým znalec PhDr. Y. Š., PhD. To, že k tejto fyzickej inzultácii a následným zraneniam v dôsledku konania obžalovaného došlo vychádza hlavne a práve z obhajoby obžalovaného zameranej na iste prioritne popieranie spáchania žalovaného zločinu znásilnenia, na druhej strane však objektívne potvrdenými viacerými dôkazmi nachádzajúcimi sa v spise formou znaleckých posudkov, odborného vyjadrenia, fotodokumentačne zachytených zranení, ktoré v tomto smere veľmi dobre do seba zapadajú pri prijatí jeho verzie preukázanej aj vykonanými dôkazmi, že k ich vzniku nedošlo v súvislosti s obžalobou tvrdeným zločinom znásilnenia, poškodená predtým zranenia nemala, nikto z vypočutých svedkov sa k nim nevyjadruje a poškodená si ich v zmysle psychického stavu a stavu psychologicky rozobratého vyložila a poskladala tak, ako to už bolo rozvedené. Súd pri tomto konaní obžalovaného prihliadol a významne vychádzal aj z faktu a skutočnosti, že v tom čase boli obžalovaný a poškodená vo vzájomnom vzťahu priateľskom, partnerskom, žijúc spoločne intímne pri fyzicky nepomerných disproporciách v neprospech poškodenej oproti obžalovanému, keď obžalovaný je od poškodenej značne vyšší a ťažší,

významne fyzicky zdatnejší, meria okolo dvoch metrov, váži približne 100 kg, naproti tomu poškodená má výšku približne 168-169 cm a váži len cca 60 kg. Obžalovaný mal vedomosť o stavoch poškodenej, o jej správaní sa pod vplyvom alkoholu, mal s tým viacerú skúsenosť z minulosti, on bol ten, ktorý sa jej v podniku nevenoval viediac, aké má správanie a ako to môže na ňu doľahnúť, čo sa aj reálne stalo. K možným dôvodom konania poškodenej voči obžalovanému vypovedali aj svedkovia PhDr. T. Š. a Mgr. I. W., pritom konanie poškodenej malo byť v dôsledku správania sa obžalovaného v tomto bare, ktorý bol v spoločnosti iných žien. Svedkyňa I. W. potvrdila, že v tom čase v Kozli bolo veľa ľudí, obdobne tak svedkyňa Mgr. L. L.. Svedok T. U. potvrdil, že obžalovaný a poškodená mali vypité, obžalovaný je hlučnejší, dynamickejší, temperamentný človek. Z vykonaného dokazovania je zrejmé, že obidvaja, teda nielen poškodená, ale aj obžalovaný, boli pod vplyvom alkoholu. V tomto smere je potrebné prihliadať aj na znalecké zistenia MUDr. H. X. vo vzťahu k duševnému stavu obžalovaného, u ktorého je charakteristická abnormná neharmonicky štrukturovaná osobnosť práve s črtami emočne nestálosti, lability, impulzivitu s nedostatočnou kontrolou, s črtami afektívnej lability a rysmi nezdržanlivosti, čo sa prejavilo aj v spáchaní prečinu výtržníctva skutkom rozvedeným vo výrokovvej časti o vine tohto rozsudku. Stav ovplyvnenia alkoholu obidvoch, vrátane obžalovaného, vyplýva aj z vykonaných dychových skúšok, zo zistení u obžalovaného dňa 24.03.2019 v čase o 03:26 hod. nameraná mu hodnota alkoholu 0,65 mg/l. Skutok bol súdom posúdený ako prečin výtržníctva a nie ako možný priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. práve z dôvodov posudzovania stupňa závažnosti tohto činu, keď nebola zistená len nepatrná závažnosť činu z dôvodov už rozvedených z pohľadu spôsobu jeho vykonania, jeho následky, okolnosti, za ktorých bol spáchaný, mieru zavinenia obžalovaného a jeho pohnútku. Obžalovaný má pritom v odpise z registra trestov až 5 záznamov, vždy pre úmyselnú trestnú činnosť, aj pre výtržníctvo, násilie proti skupine obyvateľov a proti jednotlivcovi, ublíženie na zdraví, obmedzovanie osobnej slobody, lúpež, pričom bol trestaný formou ukladania aj nepodmienečných trestov odňatia slobody, samotné prvé odsúdenie je aj pre výtržníctvo, spojené bolo s jeho podmieneným prepustením, následne v až 4 prípadoch sa dopustil úmyselnej trestnej činnosti, v 3 prípadoch mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, v jednom (poslednom) prípade pre majetkovú trestnú činnosť - krádež, peňažný trest. Obžalovaný s poškodenou I. Š. si boli blízki, boli v priateľskom vzťahu, žili spolu s peripetiami v kolísavom vzťahu, s konfliktami na jednej i druhej strane, potrebou každého z nich presadiť sa, realizovať, mať vplyv nad sebou, tento vzťah bol opakovane turbulentný, konfliktný s významnou fyzickou prevahou obžalovaného a jeho osobnosťou popísanou v rámci jeho duševného stavu, čoho si bol vedomý, v čase činu bol pod vplyvom alkoholu s jeho negatívnymi prejavmi, ktoré sa v jeho konaní prejavili. Obžalovaný a jeho cielene zameraná obhajoba bola smerujúca v podstate k skutkovým záverom súdu, ktorú si súd osvojil a právne ju subsumoval pod prečin výtržníctva, čo však už nebolo a nie je v záujme obžalovaného a jeho obhajoby, napriek tomu sa obžalovaný k skutkovému priebehu tak, ako bol ustálený súdom, priznával, ľutoval ho, poukazoval na poškodenú, že to vykonať a spôsobiť nechcel, k tomuto bola vykonaná aj rekonštrukcia veci a skutkových tvrdení priamo na mieste činu, k priebehu skutkového deja a jeho pravdepodobnosti práve obhajoba dala vypracovať znalecký posudok, znalec bol obsiahlo vypočutý aj na hlavnom pojednávaní s konštatovaním a osvojením si jeho odborných argumentácií, priebehu skutkového deja a k jeho následkom ustáleným vo výrokovvej časti o vine rozsudku. K tomu, že Pilsner Pub bol v prevádzke, že tam bolo veľa zabávajúcich sa ľudí, vypovedal nielen obžalovaný, ale aj poškodená a ďalší k tomuto vypočutí svedkovia, i k tomu, že obidvaja mali byť pod vplyvom alkoholu, o čom svedčia aj ďalšie dôkazy v smere zápisov o dychovej skúške a odborné posúdenie i znalcami. Faktom tiež je, že samotná poškodená toto napadnutie obžalovaného v Pilsner Pub neuvádza, nie je si ho vedomá, z dokazovania predovšetkým znalcami PhDr. Y. Š. a MUDr. H. X. vyplýva, že poškodená mala výpadky pamäte, nie je možné uviesť ich počet ani ich časovo ohraničovať. V danej veci je nepochybné, že bolo potrebné posudzovať aj, či v tomto konaní u obžalovaného nie je možné vidieť a mať za danú aj inú právnu kvalifikáciu konania v zmysle ublíženia na zdraví pravdepodobne v štádiu pokusu, avšak z vykonaného dokazovania už taktiež podrobne rozvedeného v odôvodnení tohto rozsudku nie je bez pochybností a jednoznačne ju mať za danú vzhľadom k rôznym tvrdeniam znaleckého charakteru, ku ktorým bolo zamerané dokazovanie predovšetkým procesnými stranami, keď súd za základ svojho rozhodnutia, ktoré ho viedlo k nepoužitiu tejto trestnoprávnej kvalifikácie konania obžalovaného mal znalecký posudok znalca MUDr. L. R., ktorého konštatovania, vyjadrenia a závery si osvojil, poukazujúc predovšetkým a hlavne na to, že znalec sa komplexne zaoberal trestnou vecou, na rozdiel od ďalších znalcov mal k dispozícii celý spisový materiál, všetky dôkazy, ktoré posudzoval samostatne aj vo vzájomných súvislostiach v odbornej sfére, je nielen dlhoročným znalcom, ale aj praktikom, majúc svoju významnú klinickú prax a svoje znalecké zistenia jednoznačne a bez pochybností odôvodňoval aj priamo v rámci svojej výpovede na hlavnom pojednávaní. V tejto časti

súd poukazuje i na samotné presvedčenie strany obžaloby, ktorá ani túto trestnoprávnu kvalifikáciu nenavrholala uznať. Len stručne zopakujúc znalec MUDr. L. R. poukázal na objektívne nálezy, tieto znalecky odôvodnil, vysvetlil, zaoberal sa aj dôvodmi, pre ktoré je spochybnený znalecký posudok znalca MUDr. I. X., odborné vyjadrenie MUDr. T. Y., PhD. Znalec MUDr. L. R. významne prihliadol na lekárske objektívne vyšetrenia poškodenej, zdôvodnenie možnosti vzniku zranení poškodenej v dôsledku konania obžalovaného práve s fyzickým inzultom v bare Pilsner pub, zdôvodnil, prečo sú jej zranenia ľahké bez nutnosti liečby a bez ovplyvnenia bežného spôsobu života, poukázal priamo na to, že ak by bolo potrebné akceptovať liečbu a prípadnú práceneschopnosť, tak v trvaní 4-5 dní a aj to viac z hľadiska kozmetického, než zdravotného, poškodená nebola obmedzená výzorom ani pohybom očí, videním ani ničím, čo by mohlo mať dôvod práceneschopnosti.

Po zhodnotení všetkých v tomto rozsudku uvádzaných okolností vo vzťahu k výroku o vine, súd pri úvahách o druhu a výmere trestu prihliadol na skutočnosť a zásadu ukladania trestu, že tento má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, súčasne má tým trest vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou, teda postupom podľa § 34 ods. 1 Tr. zák. Súd prihliadal aj na už rozvedený spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, tiež jeho pomery a možnosti jeho nápravy. V súlade s ust. § 38 ods. 2 Tr. zák. pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musel prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Okrem už uvedených skutočností i odôvodnení tohto rozsudku vo vzťahu k výroku o vine, súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť spočívajúcu vo faktickom priznaní sa k spáchaniu prečinu výtržníctva a jeho oľutovanie, ako formu obhajoby proti žalovanému zločinu znásilnenia. Na možnú príťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený súd neprihliadal pre ich povahu z pohľadu významne uplynutého času a jeho posledné odsúdenie pred viac ako 9 rokmi na peňažný trest, od posledného výkonu trestu odňatia slobody uplynulo viac ako 15 rokov, následne sa správal nie rozporne s Trestným zákonom, priestupky boli prevažne dopravného charakteru, riešené v blokovom konaní. Obžalovanému súd uložil peňažný trest podľa ust. § 364 ods. 2 Tr. zák., § 56 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., keďže ho uznal za vinného zo spáchania prečinu, posúdil tento druh trestu ako vhodný vzhľadom na povahu spáchaného prečinu s iniciovaním jeho spáchania prvotne konaním poškodenu, jednorazové konanie, nepokračovanie v ňom obžalovaným fyzicky, tiež posúdil možnosť nápravy obžalovaného, ktorá uloženie tohto trestu nevyklučuje, bez potreby uloženia trestu odňatia slobody, s poukazom na uvedenie si obžalovaným nesprávnosti svojho konania proti poškodenej, jeho oľutovanie, dodržiavanie a účinnosť použitých náhrad väzby, plnenie probačného dohľadu, uložených povinností a obmedzení, v tom i nepožívanie alkoholických nápojov, nekontaktovanie poškodenej, zameranie sa na starostlivosť o svoju ťažko chorú matku, maloletú dcéru, podnikateľské aktivity, posledný trest odňatia slobody mu bol ukladaný pred viac ako 17 rokmi, peňažný trest pred 9 rokmi, súčasne to bol druh trestu uložený mu posledne. Podľa ust. § 38 ods. 3 Tr. zák. pri prevažujúcom pomere poľahčujúcich okolností znižoval hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby peňažného trestu 331 930,-€ o jednu tretinu pri danej dolnej hranici 160,-€ a tak mu peňažný trest uložil v primeranej výmere 350,-€. Prihliadol pritom na osobné a majetkové pomery obžalovaného, ktoré jeho uloženie umožňujú, súčasne nebolo zistené, že by ho nebol schopný zaplatiť, má svoje osobné zázemie, aktivity rodičovského, súkromného a podnikateľského charakteru. Súčasne v súlade s ust. § 57 ods. 3 Tr. zák. mu bol súd povinný ustanoviť pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody, ktorý mu ustanovil v primeranej výmere 2 mesiace v pomere k výške uloženého peňažného trestu. Súd je presvedčený, že takto uložený trest postačí na splnenie svojho účelu, a že obžalovaný sa do budúcnosti v ďalšom svojom živote bude vystríhať páchaniu trestnej činnosti, čo však záleží v prvom rade na samotnom obžalovanom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresný súd v Martine. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. O prípadnom odvolaní rozhodne Krajský súd Žilina. Odvolanie má odkladný účinok.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo za zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku prechádzalo.